

MDWUM

czasopismo Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

medycyna
dydaktyka
wychowanie

listopad 2016

WUM ma piątego Prorektora
– prof. dr hab. n. med.
Krzysztof J. Filipiak

Prorektor ds. Umieędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju

10

2016

Warszawa
Rok XLVIII
ISSN 0137-6543

W numerze:

- Wywiad z Prorektorem
prof. Krzysztofem J. Filipiakiem
- Inauguracja Roku Akademickiego
- Immatrykulacje Wydziałowe
- Wywiad z prof. Anną Barańczyk-Kuźmą
- Dzieje Wydziału Farmaceutycznego
- Nagrody Naukowe POLITYKI
- Diaamentowy Grant
- Rozmowa z dr. Michałem Oleszczykiem
– Dyrektorem Artystycznym Festiwalu
Filmowego w Gdyni

W numerze:

Rozmowa z Prorektorem prof. Krzysztofem J. Filipiakem	2
Inauguracja Roku Akademickiego 2016/2017	6
Immatrykulacje Wydziałowe:	
- Immatrykulacja na Wydziale Farmaceutycznym	15
- Immatrykulacja na II Wydziale Lekarskim	16
- Immatrykulacja na Wydziale Lekarsko-Dentystycznym	17
- Immatrykulacja na I Wydziale Lekarskim	18
- Immatrykulacja na Wydziale Nauki o Zdrowiu	19
Indeksy dla doktorantów	20
Stetoskop – czyli co słyszać?	22
Dyplomatorium Wydziału Nauki o Zdrowiu	28
Sto lat warszawskiej biochemii	30
90 lat Wydziału Farmaceutycznego WUM	34
Nagrody Naukowe POLITYKI	38
Diamantowy Grant dla studentów WUM	40
Ocena wyników rekrutacji w 2016 roku (część 2)	44
Okolice medycyny – wywiad z dr. Michałem Oleszczykiem	
- Dyrektorem Artystycznym Festiwalu Filmowego w Gdyni	47
Awanse, nagrody	50
Odeszli	52
Co? Gdzie? Kiedy?	53

Prof. dr hab. n. med. Krzysztof J. Filipiak

Prorektor ds. Umieędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju WUM

Prof. dr hab. Krzysztof J. Filipiak jest absolwentem I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie, który ukończył w 1997 roku. Od początku swojej pracy związany jest zawodowo z naszą Uczelnią, będąc zatrudniony w Katedrze i Zakładzie Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej (1997-98, po 1998 roku – wolontariusz/wykładowca farmakologii i farmakologii klinicznej dla studentów Wydziału Lekarskiego i *English Division*), a następnie w I Katedrze i Klinice Kardiologii (szef koła naukowego, lekarz stażysta, asystent, adiunkt, profesor nadzwyczajny). Doktorat uzyskał w 28. roku życia, habilitację w 33. roku życia, tytuł naukowy profesora otrzymał w 37. roku życia, będąc w chwili

mianowania najmłodszym profesorem kardiologii w Polsce. Odbił staże naukowe i praktyki kliniczne w ośrodkach uniwersyteckich Amsterdamu, Utrechtu, Rio de Janeiro, Mediolanu i Genewy, posiada tytuł *visiting professor* Uniwersytetu w Niszu, Serbia. Posiada cztery specjalizacje lekarskie (choroby wewnętrzne, kardiologia, hipertensjologia, farmakologia kliniczna). Za swoich mentorów uważa: prof. Grzegorza Opolskiego (kardiologia), prof. Andrzeja Członkowskiego (farmakologia kliniczna), prof. Jacka Imięł (choroby wewnętrzne) i prof. Andrzeja Tykarskiego (hipertensjologia). Był promotorem 16 doktoratów (8 z wyróżnieniem), opiekunem 1 habilitacji, recenzentem 45 doktoratów,

15 habilitacji, 5 postępowań profesorskich, opiekunem 10 specjalizantów z kardiologii i 7 z chorób wewnętrznych. W latach 2012-16 był Prodziekanem ds. Nauki I Wydziału Lekarskiego WUM, od 2012 roku jest redaktorem naczelnym pisma Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego „Kardiologia Polska” (IF = 0,878). W 2016 r. wybrany został na Prezesa Elekta Polskiego Towarzystwa Nadciśnienia Tętniczego. Lekarz w pierwszym pokoleniu. Poza kuzynem – znakomitym kardiochirurgiem dr. med. Krzysztofem Filipiakiem (Śląskie Centrum Chorób Serca w Zabrze) nie ma w rodzinie żadnych koligacji i tradycji lekarskich.

Mile wspomnienia prof. Krzysztofa J. Filipiaka z kadencji dziekańskiej 2012-2016: w gronie Dziekanów i wybitnych farmakologów – siedzą: prof. Zbigniew Szreniawski, prof. Andrzej Danysz, stoją od lewej: prof. Paweł Włodarski, prof. Krzysztof J. Filipiak, prof. Mirosław Wielgoś, prof. Andrzej Członkowski, prof. Dagmara Mirowska-Guzel

Rozmowa z prof. Krzysztofem J. Filipiakiem

Warszawski Uniwersytet Medyczny jest trzecią uczelnią medyczną w Polsce, która zdecydowała się na utworzenie stanowiska piątego Prorektora. Czym będzie się zajmował Prorektor ds. Umiędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju? Jakie widzi Pan priorytety w wymienionych trzech obszarach?

Rzeczywiście, dołączyliśmy do Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach, jak i do Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu – w obu tych uczelniach utworzono właśnie w tej kadencji dodatkowe, piąte stanowisko prorektorskie, o bardzo podobnym obszarze działania. Jest to zapewne odpowiedzią na zmieniającą się sytuację uczelni medycznych w Polsce – wzrost konkurencji, tworzenie się nowych ośrodków, a także zmieniającą się sytuację w samym szkolnictwie wyższym w Polsce. Wzrost konkurencji powoduje, że obszar promocji i rozwoju staje się szczególnie ważny. To nic, że czujemy się najlepszą uczelnią medyczną w Polsce. Kto nie idzie naprzód i spocznie na laurach, ten *de facto* cofa się. Musimy stale się rozwijać, ale też dbać o promocję tego rozwoju i naszych osiągnięć. Odrębną kwestią pozostaje sprawa umiędzynarodowienia. To ona, jak już wiemy, decydować będzie w dużym stopniu zarówno o krajowej kategoryzacji jednostek naukowych, jak i o potencjalnym miejscu naszego Uniwersytetu w europejskich rankingach szkół wyższych. Przez umiędzynarodowienie rozumiemy zarówno jakościowe, jak i ilościowe poszerzenie wymiany naukowców i studentów pomiędzy znaczącymi uczelniami a naszą *Alma Mater*, wzmożenie kooperacji, zwiększenie liczby wspólnych projektów naukowych i publikacji, ale i być może nawiązanie trwalszych sojuszy z innymi placówkami naukowymi, które pozwoliłyby nam realnie zmierzyć się z problemem niskiego pozycjonowania polskich szkół wyższych w rankingach europejskich i światowych. O takich planach mówił zresztą, w kontekście współpracy z Uniwersytetem Warszawskim, Jego Magnificencja Rektor prof. Mirosław Wielgoś na Inauguracji Roku Akademickiego. Znaczenie sfery promocji, rozwoju i umiędzynarodowienia rośnie, gdy spojrzemy na zapowiadane zmiany zasad finansowania uczelni z budżetu centralnego, które generalnie pójdą

Krzysztof J.
Filipiak

w kierunku promowania „jakości”, a nie „ilości”. Okazać się może, że nie liczba studentów i liczebność kadry decydować będzie o dotacji, a w samej Uczelni trzeba będzie się skupić przede wszystkim na podniesieniu jakości badań naukowych. Szczególnie ważne stanie się pozyskiwanie środków spoza dotacji budżetowej, która będzie zapewne coraz mniejsza w kolejnych latach. Jak zapowiedział Pan Rektor, po kadencji budowy infrastruktury, powinniśmy się skupić na inwestowaniu w samą naukę i kadre. To ludzie są wartością, a nie budynki, w których pracują. Moim zadaniem będzie koordynowanie pracy administracji Uczelni i działań w sferze promocji, informacji i współpracy międzynarodowej.

O jakich konkretnie planach mówił Pan w trakcie swoich wyborów na funkcję Prorektora?

Prorektor ds. Umieędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju jest członkiem kolegium rektorskiego i tylko wspólnie z pozostałymi Prorektorami może realizować program wyborczy, który znalazł tak silne poparcie w wyborach Rektora naszej Uczelni. Przypomnijmy, że były to prawdziwe wybory, z dwoma kandydatami i dwoma wizjami dalszego rozwoju Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. W zakresie umieędzynarodowienia sfery nauki i dydaktyki szczególnie ważna będzie dla mnie współpraca z Panią Prorektor prof. Jadwigą Turło i Panią Prorektor prof. Barbarą Górnicką. Chcemy skupić się na krytycznym przejrzeniu dotychczasowych umów WUM o współpracy z innymi, zagranicznymi jednostkami naukowymi i akademickimi, pokusić się o wybór partnerów priorytetowych. Zamierzamy usprawnić program *visiting professors* w naszej Uczelni, szerzej wspomagać współpracę międzynarodową pracowników, jednostek akademickich, wymianę studentów. Konieczne jest aktywne i szersze przedstawianie potencjału Uczelni, zwłaszcza w związku z tworzeniem nowych wydziałów lekarskich, w tym również wydziałów o takim profilu w samej Warszawie. Zamierzamy również rozpocząć eksperymentalny program patronacki z wybranymi liceami warszawskimi. Zaoferujemy wsparcie na płaszczyźnie medialnej jednostek mających status liderów krajowych, promocję ich sukcesów naukowych i osiągnięć klinicznych. Konieczne jest również poświęcanie większej uwagi wynikom oceny parametrycznej i rankingom jednostek i osób zatrudnionych w naszej Uczelni. W końcu, nie zapominajmy, że promocja i rozwój WUM to nie tylko medycyna, farmacja czy nauki o zdrowiu. To może być promocja także przez osiągnięcia sportowe. Nic tak dobrze nie promuje naszej Uczelni w tej sferze jak np. międzynarodowy poziom uczelnianej kadry korfballu, która *de facto* pokrywa się z reprezentacją narodową w tej młodej dyscyplinie sportu. Zapewniam, że już niedługo usłyszą Państwo o wielu naszych inicjatywach w zakresie umieędzynarodowienia, promocji i rozwoju.

W kadencji 2012-2016 pełnił Pan funkcję Prodziekana ds. Nauki I Wydziału Lekarskiego. Czy doświadczenie to pomoże Panu w sprawowaniu obowiązków Prorektora?

Pełnienie każdej funkcji na szczeblu wydziałowym czy ogólnouczelnianym to cenne doświadczenie, które można wykorzystać w przyszłości. Miałem możliwość i przywilej pracy w kolegium dziekańskim kierowanym przez prof. Mirosława Wielgosia i to właśnie jest dla mnie gwarancją sukcesu nowego kolegium

rektorskiego. Jako Prodziekan ds. Nauki zajmowałem się awansami naukowymi – postępowaniami habilitacyjnymi i profesorskimi. Jestem szczególnie dumny, że w okresie czteroletniej kadencji udało się na I Wydziale Lekarskim WUM przeprowadzić 56 postępowań habilitacyjnych, poczynając od tych pierwszych, prowadzonych w warunkach nowej ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym (pierwsi młodzi habilitanci z „nowego trybu”: dr hab. Marcin Ufnal i dr hab. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska – rok 2012, ostatnia trójka – z 2016 roku zakończy postępowanie już w październiku 2016 roku). Udało się na I Wydziale Lekarskim stworzyć przejrzyste kryteria awansu naukowego, opracować zasady konkursowego podziału środków na granty młodych badaczy i rokrocznie pośredniczyć w ich przyznawaniu, sporządzać i analizować, z pomocą Działu Nauki WUM, wydzielone rankingi jednostek w oparciu o doroczne sprawozdania dorobku naukowego. Wraz z Panem Dziekanem Mirosławem Wielgosiem miałem też okazję corocznie rozmawiać z kierownikami dziesięciu najlepszych, jak i dziesięciu najgorszych jednostek naukowych Wydziału pod względem dorobku naukowego – rozmowy te u boku przyszłego Rektora nauczyły mnie sporo w zakresie analizowania, negocjowania, wyjaśniania, wspierania, ale i czasem mniej przyjemnego – zgłaszania uwag, zastrzeżeń i korygowania pracy jednostek wydziałowych. W końcu – szczególnie miło wspominać organizowanie corocznych konferencji naukowych Wydziału, w tym tej ostatniej, w 2016 roku, na której dyskutowaliśmy w gronie najlepszych naukowców I Wydziału Lekarskiego: co można polepszyć w organizowaniu i uprawianiu nauki w WUM.

W prezentacji przedstawionej podczas wyborów uzupełniających 4 października 2016 roku padło hasło utworzenia Fundacji Rozwoju WUM. Czy mógłby Pan przybliżyć tę ideę?

Już niedługo zapoznamy Państwa z tą ideą, trwają prace przygotowawcze do powołania tej instytucji. Nowoczesne uczelnie muszą mieć swoje fundacje, z reguły działające też jako organizacje pożytku publicznego, które mogą zajmować się zbiórką funduszy na cele ogólnouczelniane. Taki też będzie cel działania tej fundacji.

Podobnie jak Pan Prorektor dr hab. Wojciech Braksator jest Pan Profesor kardiologiem. Czyli mamy aż dwóch kardiologów w kolegium rektorskim tej kadencji...

To prawda, ale wywodzimy się z Panem Prorektorem Wojciechem Braksatorem z innych ośrodków i z innych wydziałów lekarskich naszej Uczelni, nigdy razem nie pracowaliśmy. W obecnej kadencji władz rektorskich rzeczywiście sporo moich kolegów kardiologów i hipertensjologów w całej Polsce rozpoczęło sprawowanie funkcji administracyjnych. Mój rówieśnik dr hab. Marcin Gruchała został Rektorem Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Gdańsku, prof. Andrzej Tykarski – Rektorem Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu, prof. Piotr Ponikowski – Prorektorem Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, prof. Tomasz Grodzicki – Prorektorem ds. Collegium Medicum w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a kolejny kardiolog – prof. Jacek Kubica z Collegium Medicum w Bydgoszczy – Prorektorem Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. Mam jednak nadzieję, że to nie fakt bycia kardiologiem był przyczyną zaufania, którym obdarzył mnie Pan Rektor prof. Mirosław Wielgoś, i zrobię wszystko, aby nie zawieść tego zaufania.

W Pana życiorysie dostępnym na internetowej stronie uczelnianej w zakresie zainteresowań pozamedycznych wpisał Pan: muzyka, historia sztuki i malarstwa, turystyka zagraniczna, prawa człowieka. Czy można poprosić o więcej szczegółów w tym względzie?

Odpowiadając najkrócej: z muzyką jestem związany od czasów podstawowej i średniej szkoły muzycznej, historia sztuki to głównie zainteresowania architekturą Włoch, malarstwo – preferuję *École de Paris*. Turystyka zagraniczna to przede wszystkim miły okres w moim życiu, gdy pracowałem jako przewodnik wycieczek we Włoszech (posiadam licencję pilota wycieczek zagranicznych). Prawa człowieka – jestem absolwentem Szkoły Praw Człowieka Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka i dekadę temu prowadziłem nawet wspólnie z prof. Eleonorą Zielińską fakultety dla naszych studentów oraz studentów prawa pod nazwą „Prawo i medycyna”. Certyfikat wykładowcy praw człowieka zdobyłem po trudnym egzaminie u znanego profesora prawa, który jest dzisiaj ważną postacią polskiego sądownictwa, ale to już zupełnie inna historia... Zainteresowania pozamedyczne są ważne, ale najbliższe cztery lata podporządkowane będą przede wszystkim pracy na rzecz Uczelni.

Inauguracja 2016/2017

Rektor prof. Mirosław Wielgoś wraz z Prorektorami (od lewej: prof. Jadwiga Turło, prof. Andrzej Deptała, prof. Barbara Górnicka, dr hab. Wojciech Braksator, prof. Krzysztof J. Filipiak) i z prof. Markiem Jakóbiakiem, tegorocznym Wykładowcą Inauguracyjnym

Nowe otwarcie na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym

5 października uroczystie rozpoczęliśmy rok akademicki 2016/2017 w naszej Uczelni. Była to pierwsza Inauguracja z udziałem nowych władz, z Rektorem prof. Mirosławem Wielgosiem na czele.

Na uroczystość licznie przybyli członkowie Społeczności Akademickiej WUM i zaproszeni Goście. W Inauguracji uczestniczyli m.in. parlamentarzyści, przedstawiciele Resortu Zdrowia, Ministerstwa Sportu i Turystyki oraz korpusu dyplomatycznego, reprezentanci władz wojewódzkich i stołecznych. Swoją obecnością zaszczytili nas także przedstawiciele duchowieństwa. Jak co roku cieszyliśmy się obecnością Rektorów i Prorektorów uczelni wyższych, licznych przedstawicieli środowisk naukowych i związanych z ochroną zdrowia. W uroczystości wzięli udział także Rektorzy naszej Uczelni w poprzednich kadencjach – profesorowie: Tadeusz Tołłoczko, Andrzej Górski, Leszek Pączek i Marek Krawczyk.

Jego Magnificencja Rektor prof. Mirosław Wielgoś powitał wszystkich przybyłych. Ze szczególną serdecznością zwrócił się do studentów, bez których – jak podkreślił – nie byłoby Uniwersytetu.

Podczas uroczystości minutą ciszy uczczono pamięć pracowników WUM, którzy zmarli w ubiegłym roku akademickim: Bogdana Pruszyńskiego, Haliny Lipskiej-Koziołowej, Marii Roszkowskiej-Blaim, Heleny Ziółkowskiej, Krystyny Mikity, Joanny Myśliwiec, Jolanty Godlewskiej-Jędrzejczyk, Edwarda Wójcika, Karola Purskiego.

Następnie Rektor prof. Mirosław Wielgoś zaprosił do wygłoszenia wystąpień: Marszałka Senatu RP Stanisława Karczewskiego i Ministra Zdrowia dr. Konstantego Radziwiłła. Obaj są Absolwentami naszej Uczelni.

Marszałek Stanisław Karczewski pogratulował prof. Mirosławowi Wielgosowi wyboru na stanowisko Rektora, podziękował również za dotychczasową owocną współpracę z Warszawskim Uniwersytetem Medycznym. Społeczności Uczelni życzył wielu sukcesów w nowym roku akademickim, a studentom rozpoczynającym swoją przygodę z medycyną tego, by przez całe życie pozostawała ona ich wielką pasją. Podkreślił również, że w centrum uwagi pracowników ochrony zdrowia zawsze muszą pozostawać pacjenci.

Minister Konstanty Radziwiłł zwrócił się z podziękowaniami do swoich nauczycieli i mistrzów w Uczelni, z których wielu uczestniczyło w uroczystości. Wyraził uznanie dla działalności naszego Uniwersytetu, osiągnięć naukowych i zawodowych jego pracowników i absolwentów. Podkreślił również, że Ministerstwo Zdrowia pozostaje otwarte na głosy płynące ze środowiska medycznego. Na zakończenie życzył Społeczności naszej Uczelni wielu sukcesów w kontynuowaniu dzieła rozwoju akademickiej medycyny w Warszawie.

W dalszej części uroczystości przemówienie wygłosił Rektor prof. Mirosław Wielgoś (wystąpienie Jego Magnificencji zamieszczamy na kolejnych stronach).

Inauguracja była także okazją do wręczenia pracownikom Uczelni odznaczeń państwowych i nagród Ministra Zdrowia. Tę część uroczystości poprowadził Prorektor ds. Personalnych i Organizacyjnych prof. Andrzej Deptała. Odznaczenia i nagrody wyróżnionym wręczył Minister Zdrowia dr Konstanty Radziwiłł, gratulacje złożył im również Rektor prof. Mirosław Wielgoś.

Złotym Krzyżem Zasługi odznaczeni zostali: prof. Marek Kulus, prof. Jacek Pawlak, dr Joanna Pazik, dr hab. Izabela Strużycka, prof. Bożena Werner, prof. Alicja Wiercińska-Drapała, dr Dorota Włodarczyk.

Minister Zdrowia przyznał: nagrodę naukową II stopnia „Za osiągnięcia będące podstawą do nadania stopnia naukowego doktora, w tym za cykl 4 prac *Przyrządowe metody udrażniania dróg oddechowych u dzieci podczas resuscytacji krążeniowo-oddechowej*” dr. hab. Łukaszowi Szarpakowi; nagrodę dydaktyczną zespołową „Za nowatorskie opracowanie materiałów dydaktycznych – podręcznika dla studentów i lekarzy pt. *Wady serca u dzieci dla pediatrów i lekarzy rodzinnych*” prof. Bożenie Werner (w tym również za redakcję tego podręcznika) i zespołowi współautorów podręcznika w składzie: prof. Maciej Karolczak, dr hab. Tomasz Floriańczyk, dr Małgorzata Dylewska-Gołąbek, dr Beata Kucińska, dr Radosław Pietrzak, dr Anna Piórecka-Makuła, dr Jacek Skiendzielewski, dr Agnieszka Tomik, dr Barbara Wójcicka-Urbańska.

Prof. Andrzej Deptała poinformował również o nagrodzie przyznanej w tym roku przez Prezesa Rady Ministrów prof. Mirosławowi Wielgosowi i dr. Przemysławowi Kosińskiemu – za osiągnięcia naukowo-techniczne, za wprowadzenie do praktyki klinicznej w Polsce nowoczesnej techniki wewnątrznaczyniowej operacji u pacjentek z rozpoznaną u płodu wrodzoną przepukliną przeponową (nagroda zostanie wręczona na uroczystości organizowanej przez Kancelarię Premiera RP).

W czasie Inauguracji immatrykulowanych zostało 25 studentów z 5 wydziałów WUM, którzy osiągnęli najlepsze wyniki w tegorocznej rekrutacji. Ich nazwiska odczytała Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia prof. Barbara Górnicka, a pasowania dokonali Jego Magnificencja Rektor wraz z Dziekanami poszczególnych Wydziałów.

Immatrykulowanych zostało: 7 studentów I Wydziału Lekarskiego (z kierunku lekarskiego: Anna Chęsy, Aleksandra Chrupek, Samuel Jung, Michał Kopka; z kierunku audiofonologia z protetyką słuchu: Marta Rymek; z kierunku elektroradiologia: Szymon Głębiński; z kierunku logopedia ogólna i kliniczna I stopnia: Małgorzata Cieślakowska), 4 studentów II Wydziału Lekarskiego (z kierunku lekarskiego: Anna Grzeszczuk, Karolina Paralusz, Mateusz Wawrzeńczyk; z kierunku fizjoterapia: Wiktoria Różanowska), 4 studentów Wydziału Lekarsko-Dentystycznego (z kierunku lekarsko-dentystycznego: Irena Sionek, Aleksandra Warzocha; z kierunku techniki dentystyczne: Zuzanna Wawryniuk; z kierunku zdrowie publiczne – specjalność higiena stomatologiczna: Patrycja Ostrowska), 5 studentów Wydziału Farmaceutycznego (z kierunku farmacja: Katarzyna Klaja, Paweł Turski, Maja Gumińska, Katarzyna Znajdek; z kierunku analityka medyczna: Daria Kozdroń), 5 studentów Wydziału Nauki o Zdrowiu (z kierunku pielęgniarstwo: Elżbieta Grabowska; z kierunku położnictwo: Tetiana Latek; z kierunku dietetyka: Mateusz Sztrekier; z kierunku zdrowie publiczne: Anna Mochtak; z kierunku ratownictwo medyczne: Zofia Szewczyk).

Podczas uroczystości immatrykulowani zostali także uczestnicy studiów doktoranckich, którzy osiągnęli najwyższe wyniki w rekrutacji: z I WL Aleksandra Gąsecka, z II WL Monika Pazura, z WLD Katarzyna Stańska, z WF Aleksandra Laskus, z WNoZ Magdalena Więdołcha.

Do uczestników uroczystości zwrócili się następnie Przewodniczący: Samorządu Studentów – Roman Koński i Samorządu Doktorantów – Joanna Bogusz.

Po uroczystym odśpiewaniu Hymnu Uczelni przez Chór pod kierunkiem Daniela Synowca Rektor prof. Mirosław Wielgoś zainaugurował Rok Akademicki 2016/2017 tradycyjną formułą: **Quod Felix, Faustum Fortunatumque sit!**

Wykład inauguracyjny pt. „*Jak wykorzystać odkrycia medyczne?*” wygłosił prof. Marek Jakóbiński z Zakładu Immunologii WUM. W pierwszym wykładzie w nowym roku akademickim Pan Profesor mówił o szansach i zagrożeniach płynących z przełomowych odkryć w medycynie.

Inaugurację zakończyło uroczyste *Gaudeamus*.

Zaproszenie na Inaugurację przyjęło wielu znamienitych Gości. Przybyli m.in.: Stanisław Karczewski – Marszałek Senatu RP, dr Konstanty Radziwiłł – Minister Zdrowia, prof. Marek Rocki – Senator RP i Rektor Szkoły Głównej Handlowej, Tomasz Małynia – Szef Gabinetu Politycznego w MZ, Izabela Trojanowska – Dyr. Generalny w MZ, Jarosław Stawiarski – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sportu i Turystyki, Waleed Taher Radwan – Ambasador Królestwa Arabii Saudyjskiej, Włodzimierz Paszyński – Wiceprezydent M.St. Warszawy, Dariusz Hajdukiewicz – Dyr. Biura Polityki Zdrowotnej Urzędu M.St. Warszawy, Elżbieta Nawrocka – Dyr. Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego. Gościliśmy też przedstawicieli duchowieństwa: ks. bp. dr. Rafała Markowskiego, ks. bp. Stefana Regmunt, ks. Jacka Siekierskiego, ks. dr. Doroteusza Sawickiego i ks. dr. Andrzeja Baczyńskiego. Cieszyła nas obecność władz uczelni Warszawy i przewodniczących organizacji związanych ze szkolnictwem wyższym: prof. Jerzego Woźnickiego, prof. Marcina Pałysa, prof. Witolda Bieleckiego, ks. prof. Stanisława Dziekońskiego, ks. prof. Bogusława Milerskiego, ks. prof. Krzysztofa Pawliny, bryg. dr. hab. inż. Pawła Kępi, dr. hab. Romana Cieślaka, prof. Rajmunda Bacewicz, prof. Czesława Urbanika, prof. Kazimierza Banasika, prof. Aldony Drabik, prof. Barbary Marcinkowskiej, dr. hab. inż. prof. WAT Zdzisława Bogdanowicza, sędziego Jerzego Stępnia, prof. Ryszarda Gellerta. Odwiedzili nas także Rektorzy i Prorektorzy, którzy pełnili tę funkcję w poprzednich kadencjach: prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow, prof. CMKP Joanna Jędrzejczak, prof. Jerzy Szkutnik. W Inauguracji uczestniczyli również reprezentanci Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowych PAN: prof. Paweł Rowiński, prof. Witold Rużyłło, prof. Bożena Moskwa, prof. Izabella Grzegory, prof. Adam Szewczyk, prof. Adam Liebert, prof. Tadeusz Burczyński, prof. Andrzej Zięba. Licznie przybyli reprezentanci świata naukowego, w tym także środowisk związanych z medycyną, m.in.: prof. Marek Niezgódka, dr inż. Olaf Gajl, prof. Henryk Skarżyński, prof. Mirosław Jarosz, prof. Krzysztof Warzocha, dr Tomasz Maciejewski, prof. Roman Danielewicz, prof. Jan Walewski, prof. Tomasz Hryniewicz, prof. Łukasz Kaczmarek, prof. Piotr Fiedor, prof. Mirosław Wysocki, dr Piotr Bednarski, prof. Artur Jakimiuk. Obecni byli przedstawiciele NFZ, Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych, Centrum Egzaminów Medycznych, reprezentanci samorządów i stowarzyszeń pracowników ochrony zdrowia: Filip Nowak, Barbara Jaworska-Luczak, dr hab. Mariusz Klencki, Andrzej Sawoni, Elżbieta Madajczyk, prof. Waldemar Kostewicz, prof. Jerzy Jurkiewicz, prof. Mieczysław Szostek. Towarzyszyli nam dyrektorzy szpitali klinicznych: Ewa Marzena Pelszyńska, Ewa Piotrowska, dr Robert T. Krawczyk, prof. Janusz Wygał, prof. Jerzy Szaflik i Członkowie Zarządu Uczelnianego Centrum Zdrowia Kobiety i Noworodka Eugeniusz Koncewój i Maciej Olbrys.

Wszystkim Uczestnikom tegorocznej Inauguracji składamy serdeczne podziękowania!

W związku z Inauguracją Roku Akademickiego 2016/2017 listy gratulacyjne przesłali: Prezydent RP Andrzej Duda, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego dr Jarosław Gowin, Marszałek Sejmu RP Marek Kuchciński, Marszałek Woj. Mazowieckiego Adam Struzik, Prezes Naczelnej Rady Lekarskiej dr Maciej Hamankiewicz, Prezes Polskiej Akademii Nauk prof. Jerzy Duszyński, Wiceprezes Polskiej Akademii Nauk prof. Stanisław Czuczwar, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia dr Piotr Warczyński, Prezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego Andrzej Kraśnicki, Rektor Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach prof. Przemysław Jałowiecki, Rektor Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego prof. nadzw. Marcin Gruchała, Rektor Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu prof. Marek Ziętek, Rektor Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu prof. Andrzej Tykarski, Rektor Uniwersytetu Medycznego w Lublinie prof. Andrzej Drop, Prorektor ds. Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu prof. Grażyna Odrowąż-Sypniewska, Rektor Collegium Civitas prof. Stanisław Mocek, Rektor Politechniki Częstochowskiej prof. Norbert Sczygiol, Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju prof. Maciej Chorowski, Dyrektor Międzynarodowego Instytutu Biologii Molekularnej i Komórkowej prof. Jacek Kuźnicki, Kierownik Kliniki Transplantacji Szpiku i Onkohematologii w Centrum Onkologii – Instytucie im. M. Skłodowskiej-Curie w Warszawie (Oddział w Gliwicach) prof. Jerzy Hołowiecki.

W pierwszym rzędzie – byli Rektorzy WUM wraz z Przewodniczącym Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Gościliśmy także Rektorów i Prorektorów uczelni warszawskich

Obecni byli Dziekani wszystkich Wydziałów WUM

W Inauguracji licznie uczestniczyli doktorzy hab. i doktorzy naszej Uczelni

Do zebranych zwrócił się Marszałek Senatu RP Stanisław Karczewski

Głos zabrał Minister Zdrowia dr Konstanty Radziwiłł

Minister Zdrowia wręczył Złote Krzyże Zasługi (na zdj. odznaczenie otrzymuje dr hab. Izabela Strużycka)

Wręczono również nagrody Ministra Zdrowia (na zdj. nagrodę odbiera prof. Bożena Werner z zespołem)

Rektor WUM pasował nowych studentów, a indeksy wręczali Dziekani poszczególnych Wydziałów

Indeksy odebrali także doktoranci, którzy osiągnęli najlepszy wynik w rekrutacji

Przemówienie wygłosił Przewodniczący Samorządu Studentów Roman Koński

Do zebranych zwróciła się Przewodnicząca Samorządu Doktorantów Joanna Bogusz

Pierwszy wykład w nowym roku akademickim wygłosił prof. Marek Jakóbiś

Przemówienie Jego Magnificencji
prof. dr. hab. n. med. Mirosława Wielgosia
Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego
na Inauguracji Roku Akademickiego 2016/2017

Wielce Szanowni Państwo, Dostojni Goście,
raz jeszcze witam serdecznie wszystkich Uczestników dzisiejszej Uroczystości – Inauguracji Roku Akademickiego 2016/2017 w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym – Uczelni o ponad 200-letniej tradycji.

Możemy dyskutować nad tym, czy jest to Inauguracja historyczna, czy nie – zdania na ten temat byłyby na pewno bardzo podzielone. Niemniej jednak jesteśmy uczestnikami Inauguracji rozpoczynającej nową kadencję władz Uczelni. Stąd też wielkie oczekiwania, duża niewiadoma i jeszcze większe wyzwania.

Nigdy nie negowałem dokonań moich wielkich poprzedników i na pewno nigdy tego nie zrobię. Zawsze będę orędownikiem ich wspaniałych sukcesów i piewą wszystkiego, co dobrego po sobie pozostawili. Ale musimy być świadomi faktu, że czasy się zmieniają i nawet najlepsze ekipy kiedyś muszą zakończyć swoją misję.

Dzisiaj stają przed Państwem kontynuatorzy tej misji, którzy znaleźli się tutaj nie z przypadku, lecz z Państwa wyboru. Ja, Prorektorzy, Dziekani, Prodziekani... To właśnie nas obdarzyliście Państwo tak wielkim zaufaniem. Naszą podstawową powinnością będzie to, żeby zrobić wszystko, aby nie zawieść pokładanych w nas nadziei. Jednakże naszą największą misją będzie służba umiłowanej Uczelni, jej wspaniałej Społeczności Akademickiej i hołdowanie prześwieatnej tradycji. Moim największym marzeniem jest to, żeby stanąć przed Państwem za cztery lata z pełnym poczuciem dobrze spełnionego obowiązku.

Sukces można mierzyć na wiele sposobów – mogą to być pozostawione po nas budynki, wspaniałe inwestycje, wielomilionowe projekty czy ponadczasowe porozumienia. Ale sukcesem może być też wprowadzenie zasad godnego funkcjonowania poszczególnych organów Uczelni i poszanowania każdego z członków jej Społeczności.

Zgodnie z wcześniejszymi deklaracjami zamierzam kierować naszym Uniwersytetem z wydatną pomocą Prorektorów, którzy reprezentują znamienitą większość naszych Wydziałów. Ale chcę też, aby w zarządzaniu Uczelnią uczestniczyli również Dziekani wszystkich Wydziałów, co dotychczas nie miało miejsca.

Wielką nadzieję upatruję także w zgodnej współpracy z Kanclerzem Uczelni. Od początku kadencji pracujemy nad tym, aby usprawnić funkcjonowanie poszczególnych jednostek organizacyjnych administracji. Nowy schemat działania oparty jest przede wszystkim o przyporządkowanie kompetencyjne.

Przed nami wielkie wyzwania i każdy z nas, stojących dzisiaj przed Państwem, ma pełną tego świadomość.

Na usta ciśnie się pytanie, jaką chcemy być Uczelnią? Odpowiedź nie jest prosta. Chcemy być wielcy, zauważalni, innowacyjni, przyjaźni otoczeniu i spójni wewnętrznie. Najbliższe cztery lata to czas realizacji wyborczych programów i haseł, które głosiliśmy w naszej kampanii. A zatem pozwolę sobie przypomnieć – nasze priorytety to inwestycja w naukę, jakość w dydaktyce i poszanowanie Człowieka.

Jesteśmy wiodącą polską Uczelnią medyczną. To bardzo dobrze, to naprawdę cieszy. Chcemy utrzymać tę pozycję, ale też mamy poczucie tego, że to za mało. Nasz wielki potencjał naukowy, bogactwo osobowe naszej kadry predysponują do tego, aby błyszczeć nie tylko w kraju. Moim marzeniem jest to, aby Warszawski Uniwersytet Medyczny stał się uczelnią rozpoznawaną na arenie międzynarodowej. Trudno dokonać tego w pojedynkę – to chyba oczywiste. Na szczęście nie chcemy być medyczną samotną wyspą, na której wszystko się zaczyna, ale też i wszystko się kończy.

Nigdy nie zapomnę o naszych korzeniach, o naszej wspólnej historii z Uniwersytetem Warszawskim, który w tym roku świętuje 200-lecie. Myślę, że już dzisiaj mogę powiedzieć, że wspólnie z Rektorem Uniwersytetu Warszawskiego Panem Profesorem Marcinem Pałysem chcemy stworzyć Federację naszych Uczelni. Zachowamy pełną wewnętrzną autonomię obu Uniwersytetów, ale na zewnątrz będziemy występować na zasadzie synergii. Obaj wierzymy, że pozwoli nam to wzbic się nie tylko ponad naukową przeciętność, ale na wyżyny nauki. A przy odrobinie szczęścia, które może wzbogaci naszą wytężoną pracę, osiągniemy Olimp. Niech miarą tego wspólnego przedsięwzięcia, a raczej jednym z jego celów, będzie znalezienie się naszej Federacji w pierwszej „pięćsetce” najlepszych uniwersytetów na świecie.

Aby to osiągnąć, będziemy także blisko współpracować z innymi wiodącymi uczelniami o uznanej renomie. Nie zadowolili nas złożenie w świetle reflektorów podpisu pod dwustronnym porozumieniem – naszym przewodnim celem będzie konsumowanie takich umów. Myślę, że inicjacją takiej współpracy międzynarodowej będzie realizacja zawartych już dawno, lecz dotychczas martwych umów z McGill University w Montrealu. Będzie to z pewnością dobry początek kooperacji z innymi zagranicznymi podmiotami naukowymi.

Czy znalezienie się na zauważalnych pozycjach światowych rankingów to mrzonka? Jako urodzony optymista śmiem twierdzić, że nie. A jak będzie naprawdę – zobaczymy w niedalekiej przyszłości.

Co natomiast sami zamierzamy uczynić, aby umocnić naukę w naszej Uczelni? Po pierwsze: tworzyć korzystne warunki pracy dla wybitnych naukowców. Naprawdę takich mamy. Moim marzeniem jest to, aby mogli oni zająć się tylko tym, w czym są naprawdę dobrzy. Inni muszą przejąć za nich pozostałe obowiązki. Jeżeli ich dogonią, sytuacja być może się odwróci. Będziemy wspierać wybitnych naukowców, promować młode talenty. Ale też chcemy aktywnie pozyskiwać tzw. naukowe perły – stwarzać im godne warunki pracy w naszym Uniwersytecie, umożliwiać korzystanie z naszego Centrum Badań Przedklinicznych. Koniec z chowem wsobnym, niepopartym realnymi

dokonaniami i osiągnięciami. Jeżeli chcemy być co najmniej dobrzy, o ile nie najlepsi, musimy respektować określone zasady, przyjąć przejrzyste reguły gry. Obiecuję już dzisiaj, że będziemy promować i honorować wszystkich tych, którzy będą wykazywali ponadprzeciętną aktywność naukową. Każde złożenie aplikacji o grant będzie gratyfikowane. Przejście pierwszego etapu oceny – kolejna nagroda. Uzyskanie grantu – procentowy udział w jego wartości. Mam nadzieję, że każdy członek naszej Społeczności Akademickiej będzie w stanie to zrozumieć – dobro ogólne, dobro Uczelni musi być zawsze ponad indywidualnymi interesami.

Dam prosty przykład – prosty, bo własny. Od sześciu lat kieruję I Katedrą i Kliniką Położnictwa i Ginekologii I Wydziału Lekarskiego. Mam poczucie, że przez ten czas udało mi się zrobić wiele dla tej jednostki.

Jeżeli jednak zobaczę, że jest ktoś, kto, kierując tą jednostką, może przynieść więcej korzyści Klinice i Uczelni, nie będę miał najmniejszego problemu z tym, żeby ustąpić miejsca takiej osobie. Taka jest w moim mniemaniu naturalna kolej rzeczy – *Salus Universitatis suprema lex*.

Jeżeli ktoś tego nie dostrzega, nie zasługuje na to, żeby piastować jakiejkolwiek funkcje czy kierować jakimkolwiek zespołem. Niech przyświeca nam idea ustępowania miejsca innym – to nie zawsze oznacza lepszym, ale tym, którzy w danym momencie mogą dać innym coś więcej niż my sami.

I nie mogę nie posłużyć się tutaj wspaniałym przykładem, jakże niepowszechnym w naszej rzeczywistości. Przykładem naszego dzisiejszego Wykładowcy – wybitnego naukowca, światowej sławy immunologa, jednego z najlepszych dydaktyków, a przy tym wspaniałego, acz niezwykle skromnego Człowieka, jakim jest Pan Profesor Marek Jakóbisiak.

Otóż zapewne nie wszyscy obecni dzisiaj w tej Auli wiedzą, że Pan Profesor Jakóbisiak zrezygnował z funkcji Kierownika Zakładu Immunologii w pełni sił twórczych, na kilka lat przed emeryturą, albowiem uznał, że Jego uczeń, Pan Profesor Jakub Gołąb, może dla macierzystej jednostki, a przez to i dla całej Uczelni, zrobić więcej niż Jego ukochany Mistrz, Wzór i Nauczyciel.

Szanowny Panie Profesorze, teraz powtórzę to, co kiedyś powiedział Robert Schumann o Fryderyku Chopinie – kapelusze z głów. Mój wielki szacunek i podziw dla Pana Profesora, a także wielka wdzięczność za wsparcie, jakim zawsze mnie Pan obdarzał, jest jednym z powodów, dla których to właśnie Pan jest wykładowcą podczas pierwszej Inauguracji, jaką mam niewątpliwie zaszczyt dzisiaj prowadzić. Dziękuję Panu za wszystko.

Szanowni Państwo, wszyscy mamy świadomość tego, że wyższa Uczelnia to nie tylko nauka, ale także – a może nawet przede wszystkim – dydaktyka. To nasi Studenci, dzięki którym każdy Uniwersytet ma rację bytu. Naszą misją, jako nowych władz Uczelni, będzie dbałość o jakość nauczania. Najpierw będziemy tworzyć godne warunki nauczania, a później będziemy myśleli o zwiększaniu liczby studentów, których będziemy kształcić. Wydaje się to bardzo oczywiste, ale – niestety – dotychczas tak nie było.

Pragnę zasygnalizować, że podjęliśmy już pierwsze kroki, które poprawią jakość dydaktyki w naszym Uniwersytecie. Wprowadzimy nowoczesny system zarządzania Uczelnią i procesem dydaktycznym. Zakończymy tym samym wieloletnie próby stworzenia własnego systemu, zastępując je gotowymi i sprawdzonymi rozwiązaniami.

Rezygnujemy także z chybionego pomysłu posadowienia Centrum Symulacji Medycznych w prze-starzałym i nierozwojowym budynku przy ulicy Działdowskiej na rzecz budowy nowoczesnego obiektu Centrum w Kampusie Banacha. Prawdopodobnie zapytacie Państwo, jak to zrobić? Zapewniam, że mamy na to pomysły i gotowe rozwiązania, które nie dość, że będą znacznie lepsze niż te zaplanowane wcześniej, to jeszcze – czego jestem pewien – przyniosą wymierne korzyści finansowe naszej Uczelni.

Obiecywaliśmy również stworzenie Centrum Dydaktycznego w Kampusie Lindleya. I w tej sprawie także dotrzemy słowa. Moje rozmowy dotyczące tego zagadnienia z Dyrektorem Szpitala Dzieciątka Jezus prof. Januszem Wyzgałem napawają wielkim optymizmem. Wierzę, że w niedalekiej perspektywie nasi Studenci będą mogli korzystać z pełnych dobrodziejstw nowych obiektów dydaktycznych.

A skoro jesteśmy przy nowych obiektach, to kilka słów na temat uczelnianych inwestycji. I znów, szacunek dla poprzednich Władz za stworzenie nowych, jakże wspaniałych inwestycji. Naszym „bólem głowy” jest jednak to, żeby nie tylko nie dokładać do tych wielkich sukcesów, ale w jakiś sposób na nich zarabiać. Nie będzie to łatwe, bo utrzymanie „pomników” zawsze jest bardzo kosztowne. Ale nie czas na narzekania i żale, kiedy stoimy w obliczu tzw. faktów dokonanych. W związku z tym już w pierwszych dniach urzędowania zarządziłem audyt trzech takich jednostek – Centrum Badań Przedklinicznych, Szpitala Pediatricznego i Centrum Sportowo-Rehabilitacyjnego. Do tej pory znamy je jako wielkie sukcesy Uczelni. Na pewno tak jest w rzeczywistości, ale ja staram się pamiętać o tym, że każdy medal – nawet najbardziej złoty – ma dwie strony. Ów audyt ma na celu nie tyle pokazanie cieni tych inwestycji – a jestem przekonany o tym, że jest ich wcale niemało – ale pokazanie rozwiązań, które pozwolą wykorzystać je w takim stopniu, aby nie tylko nie pogrążyły nas finansowo, ale aby przynosiły nam wymierne zyski. Czy jest to możliwe? Nawet nie chcę słyszeć innej odpowiedzi niż twierdząca.

Każda instytucja, nawet najlepiej funkcjonująca, wymaga co jakiś czas zmian, mających na celu usprawnienie jej funkcjonowania. Rozwiązania, jakiś czas temu nawet najlepsze, dzisiaj są przestarzałe. Jeżeli tego nie zauważamy, to nie znaczy, że problem nie istnieje, ale że jesteśmy ślepi i nie widzimy zmieniających się realiów. Stąd też moje decyzje, podjęte już na początku urzędowania, zmieniające Regulamin Organizacyjny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Zapewniam Państwa, że nie zostały one podjęte po to, aby uszczuplić czyjąś władzę czy wpływy. Wydając stosowne zarządzenia, kierowałem się poczuciem tego, że należy uporządkować zasady funkcjonowania wyższej Uczelni, zwłaszcza w aspekcie jej Administracji. Jestem przekonany o tym, że dokonane zmiany, oparte o zasadę podporządkowania kompetencyjnego, przyczynią się do uproszczenia procedur i skrócenia tzw. urzędowej ścieżki. Jeśli się mylę, jestem gotów ponieść wszelkie konsekwencje tych decyzji. Zapewniam jednak, że w tej kwestii czuję się autentycznie bezpieczny – warunkiem jest jednak pełne zrozumienie sensu tych zmian i spojrzenie na nie ponad partykularnymi interesami. Może jestem tu niepoprawnym optymistą i patrzę na to w sposób wyidealizowany, ale – niestety – nikt i nic tego nie zmieni.

Specjalny adres chciałbym skierować teraz do naszych nowych Studentów – do tych wszystkich, którzy pokonali konkurencję w procesie rekrutacyjnym. Wasza obecność tutaj dzisiaj niezbitnie oznacza, że jesteście najlepsi. Gratuluję Wam tego sukcesu, który umożliwia Wam wkroczenie na obraną przez siebie wymarzoną drogę. A nie jest to – niestety – droga łatwa. Będzie od Was wymagała wyjątkowej pracy i nierzadko wielu poświęceń. Ale jeżeli dacie z siebie wszystko, czeka Was prawdziwa nagroda, jaką będzie dyplom ukończenia studiów na wybranych przez Was kierunkach. Dzisiaj wydaje się to Wam odległą perspektywą, ale przekonacie się niebawem, jak szybko mija czas w murach tej Uczelni.

Wydaje mi się, że ja też nie tak dawno odbierałem swój indeks, a następnie dyplom lekarza. A jednak od tego czasu w okamgnieniu upłynęło 26 lat. Wiele w tym czasie się wydarzyło i *summa summarum* dzisiaj stoję przed Wami w zupełnie innej, nowej roli. Pragnę Was zapewnić, że zarówno ja, jak też wszyscy moi Współpracownicy i cała nasza uczelniana Rodzina dołożymy wszelkich starań, aby nauczyć Was wszystkiego tego, co przekazali nam nasi Mistrzowie, i tego, czego nauczyliśmy się, wykonując przez lata nasze zawody. Będziemy się starali, aby studiowanie było dla Was przyjemnym czasem, co jednak nie oznacza, że będziemy pobłażliwi. Na to nie możemy sobie pozwolić, ponieważ po kilku latach

opuścicie nasz Uniwersytet jako ci, w rękach których będzie spoczywało ludzkie zdrowie i życie. I to niezależnie od tego, który z zawodów medycznych będziecie wykonywali.

Pamiętajcie też, że przejście nawet przez najbardziej skomplikowane studia jest możliwe, czego najlepszym dowodem jest wielu spośród nas, obecnych na dzisiejszej uroczystości. Życzę Wam przede wszystkim tego, aby dokonane przez Was wybory okazały się słuszne i trafne, oraz tego, żebyście zawsze byli dumni z tego, że studiujecie lub studiowaliście w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym.

Szanowni Państwo, czy jesteśmy gotowi na zmiany? To chyba nieuniknione – jeśli się powiedziało A, trzeba być gotowym na to, żeby powiedzieć nie tylko B, ale od razu Z. W przeciwnym razie nie ma to sensu. Stara rzymska maksyma mówi: *„Tempora mutantur et nos mutamus in illis”* – czasy się zmieniają, a my się zmieniamy wraz z nimi. To z całą pewnością nieunikniona prawda. Nie chciałbym jednak po czterech latach kierowania Warszawskim Uniwersytetem Medycznym zmienić się na tyle, żebyście Państwo przestali widzieć we mnie tę samą osobę, której powierzyliście pełnienie tej zaszczytnej funkcji.

Jeśli ktoś z Państwa zauważy jakieś niepokojące objawy, proszę natychmiast o jasny i bezpośredni przekaz. Nie chcę lewitować ponad ziemią – chcę być cały czas z Państwem i dla Państwa. Będzie to możliwe tylko wtedy, kiedy będziemy działać razem dla dobra naszej Uczelni. Apeluję do całej Społeczności Akademickiej o wspólną wyteżoną pracę, stanowiącą gwarancję naszego sukcesu. Nie czas na opieszałość, lenistwo czy bylejakość.

Dajmy z siebie wszystko, jeśli chcemy być najlepsi. Niech przyświeca nam zasada, zgodnie z którą będzie liczyło się nie tylko to, co może dać nam Uczelnia, ale przede wszystkim to, co każdy z nas może zaoferować Warszawskiemu Uniwersytetowi Medycznemu. Jeśli uznacie Państwo, że ma to sens, za cztery lata wszyscy będziemy cieszyć się naszym wspólnym sukcesem.

6.10. Immatrykulacja na Wydziale Farmaceutycznym z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej

Wykonanie Hymnu Uczelni przez Chór WUM podczas immatrykulacji studentów Wydziału Farmaceutycznego

Studenci I roku Wydziału Farmaceutycznego

Rektor wręcza indeks studentce I roku Wydziału Farmaceutycznego

Studentka I roku WF otrzymuje indeks z rąk Rektora i Dziekana

Gospodarzem uroczystości był Dziekan Wydziału Farmaceutycznego prof. Piotr Wroczyński. Uczestniczyli w niej także: Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś, prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii, prof. Andrzej Deptała – Prorektor ds. Personalnych i Organizacyjnych, prof. Krzysztof J. Filipiak – Prorektor ds. Umiejscowienia, Promocji i Rozwoju, dr hab. Wojciech Braksator – Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji, prof. Grażyna Nowicka – Prodziekan ds. Oddziału Medycyny Laboratoryjnej, dr hab. Joanna Kolmas – Prodziekan ds. Dydaktyczno-Wychowawczych WF, dr hab. Marcin Sobczak – Prodziekan ds. Nauki WF, prof. Dorota Maciejewska – Kierownik Studium Doktoranckiego WF.

W immatrykulacji uczestniczyli również reprezentanci pozostałych Wydziałów naszej *Alma Mater*: prof. Paweł Włodarski – Dziekan I WL, prof. Marek Kuch – Dziekan II WL, prof. Elżbieta Mierzwinska-Nastalska – Dziekan WLD, prof. Bolesław Samoliński – Dziekan CKP, dr hab. Joanna Gotlib – Prodziekan ds. Oddziału Zdrowia Publicznego WNoZ.

Dziekan prof. Piotr Wroczyński przedstawił studentom nowe władze rektorskie naszej Uczelni, władze dziekańskie Wydziału Farmaceutycznego oraz Opiekunów I roku: dr Zdzisław Stefaniak – Przewodniczącą Rady Pedagogicznej I roku studiów na kierunku farmacja oraz dr. Marka Waska – Przewodniczącą Rady Pedagogicznej I roku na kierunku analityka medyczna.

Rozpoczynając swoje przemówienie, Rektor prof. Mirosław Wielgoś przypomniał o zbliżającym się jubileuszu 90-lecia powstania Wydziału Farmaceutycznego, który obchodzony będzie w grudniu tego roku. JM pogratulował studentom otrzymania indeksu i przywitał w Społeczności Akademickiej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Zachęcał ich, aby od samego początku włączyli się w działalność naukową i samorządową, korzystając z bogatej oferty kół naukowych i organizacji studenckich działających w naszej Uczelni.

Życzenia mądrości, systematyczności i wytrwałości w zdobywaniu wiedzy przekazała studentom Prodziekan dr hab. Joanna Kolmas. Okolicznościowe przemówienia wygłosili także Opiekunowie I roku oraz Wiceprzewodniczący Samorządu Studentów Wydziału Farmaceutycznego Abduljabbar Bassmar.

Po akcie ślubowania, studenci I roku Wydziału Farmaceutycznego otrzymali indeksy z rąk Rektora prof. Mirosława Wielgosia oraz Dziekana prof. Piotra Wroczyńskiego. Następnie ślubowanie złożyli studenci studiów doktoranckich, którym indeksy wręczyła prof. Dorota Maciejewska.

Wykład inauguracyjny, pt. „*Historyczno-farmaceutyczny spacer po Warszawie*”, wygłosiła dr hab. Iwona Arabas, prof. PAN (Zakład Farmacji Stosowanej WUM, Instytut Historii Nauki PAN, Kierownik Muzeum Farmacji im. Antoniny Leśniewskiej).

7.10.

Immatrykulacja na II Wydziale Lekarskim

z Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim i Oddziałem Fizjoterapii

Odtworzone przemówienie JM Rektora prof. Mirosława Wielgośa

Studenci I roku II WL otrzymują indeksy z rąk Prorektor prof. Barbary Górnickiej i Dziekana prof. Marka Kucha

Wręczenie indeksów studentom Oddziału Nauczania w Języku Angielskim

Studenci I roku II WL z otrzymanymi indeksami

Uroczystość przyjęcia studentów na I rok studiów poprowadził Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch. Władze rektorskie reprezentowali prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia oraz prof. Andrzej Deptała – Prorektor ds. Personalnych i Organizacyjnych. Towarzyszyli im przedstawiciele pozostałych Wydziałów naszej Uczelni: prof. Paweł Włodarski – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska – Dziekan Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, prof. Piotr Wroczyński – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego, prof. Bolesław Samoliński – Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego, dr hab. Piotr Węgrzyn – Prodziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Pomimo że Rektor prof. Mirosław Wielgoś z powodu obowiązków służbowych zmuszony był zrezygnować z udziału w immatrykulacji, nie zapomniał o bohaterach uroczystości – studentach. Specjalnie dla nich zarejestrował swoje przemówienie. Na odtworzonym filmie Rektor życzył immatrykulowanym, aby czas spędzony w murach Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego upłynął na harmonijnym połączeniu czasochłonnego procesu zdobywania nowej wiedzy i korzystania z uroków życia studenckiego. Zachęcał ich do realizowania swoich pasji badawczych oraz poszukiwania mentorów, którzy wprowadzą młodzież w tajniki pracy naukowej.

Prof. Barbara Górnicka przywitała studentów I roku w rodzinie akademickiej naszej Uczelni i zapewniła, że Warszawski Uniwersytet Medyczny dołoży wszelkich starań, aby trudny czas edukacji na studiach medycznych zakończony został sukcesem i poczuciem satysfakcji z dokonanego wyboru.

Do studentów zwrócili się także ich starsi koleżanki i koledzy, którzy zdecydowali się aktywnie uczestniczyć w samorządzie: Carlo Bieńkowski – Przewodniczący Samorządu Studentów II Wydziału Lekarskiego oraz Justyna Pordzik – Przewodnicząca *English Division Student Government*.

Do wygłoszenia wykładu inauguracyjnego, pt. „*Jak poprawić czynność mózgu chorych z minimalnym stanem świadomości*”, zaproszony został prof. Wojciech Maksymowicz – Kierownik Katedry Neurologii i Neurochirurgii Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Cezary Ksel

10.10. Immatrykulacja na Wydziale Lekarsko-Dentystycznym

Wręczenie indeksów studentom I roku WLD

Rektor prof. Mirosław Wielgoś wręcza studentom powołanie na członka poczty sztandarowego

Studenci I roku studiów doktoranckich

Przemawia Seweryn Bocheński z Samorządu Studentów WLD

Studenci I roku English Dentistry Division

Uroczystość wręczenia indeksów studentom I roku kierunku lekarsko-dentystycznego, kierunku techniki dentystyczne, kierunku zdrowie publiczne, specjalność higiena stomatologiczna, studentom *English Dentistry Division* oraz osobom rozpoczynającym studia doktoranckie na Wydziale Lekarsko-Dentystycznym WUM poprowadziła Dziekan prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska. Władze rektorskie reprezentowali: JM prof. Mirosław Wielgoś oraz Prorektorzy prof. Barbara Górnicka, prof. Jadwiga Turto, prof. Andrzej Deptała, dr hab. Wojciech Braksator. Pojawili się przedstawiciele pozostałych Wydziałów WUM: prof. Paweł Włodarski – Dziekan I WL, prof. Marek Kuch – Dziekan II WL, prof. Piotr Wroczyński – Dziekan WF, prof. Piotr Małkowski – Dziekan WNoZ, prof. Bolesław Samoliński – Dziekan CKP.

Pani Dziekan przedstawiła studentom władze dziekańskie WLD: prof. Dorotę Olczak-Kowalczyk – Prodziekana ds. Dydaktyczno-Wychowawczych, dr. hab. Michała Ciurzyńskiego – Prodziekana ds. Nauki, prof. Kazimierza Szopińskiego – Przewodniczącego Rady Pedagogicznej *English Dentistry Division*, prof. Sylwię Słotwińską – Kierownika Studium Doktoranckiego WLD. Studenci poznali również Przewodniczących Rad Pedagogicznych na I roku: dr Helenę Deszczyńską – Opiekuna I roku kierunku lekarsko-dentystycznego, dr Halszkę Boguszewską-

-Gutenbaum – Opiekuna I roku kierunku zdrowie publiczne, specjalność higiena stomatologiczna.

Prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska apelowała do studentów, aby aktywnie włączali się w życie akademickie. Przypomniała osobę prof. Janusza Piekarczyka, byłego Rektora naszej *Alma Mater* oraz Patrona auli, w której odbywała się tegoroczna immatrykulacja.

Rektor prof. Mirosław Wielgoś zachęcał studentów do systematycznej pracy nad przyswajaniem i zgłębianiem wiedzy zdobytej podczas ćwiczeń i wykładów. Wyraził nadzieję, że studenci, którzy w tym roku rozpoczynają naukę na Wydziale Lekarsko-Dentystycznym, otrzymają w przyszłości szansę pobierania kształcenia w Uniwersyteckim Centrum Stomatologii. Studentom *English Dentistry Division* życzył powodzenia i owocnego roku akademickiego. „Od dzisiaj jesteśmy jedną wielką rodziną” – zakończył prof. Mirosław Wielgoś.

Następnie odbyło się ślubowanie, po złożeniu którego studenci otrzymali indeksy z rąk Rektora prof. Mirosława Wielgosia, Dziekan prof. Elżbiety Mierzwińskiej-Nastalskiej oraz Prodziekan prof. Doroty Olczak-Kowalczyk. Indeksy nowym doktorantom wręczyli Rektor, Dziekan oraz Kierownik Studium Doktoranckiego WLD.

Podczas uroczystości sześcioro studentów Wydziału otrzymało powołania na członków poczty sztandarowego. Do swoich młodszych koleżanek i kolegów zwrócił się także przedstawiciel Samorządu Studentów WLD Seweryn Bocheński.

11.10. Immatrykulacja na I Wydziale Lekarskim

Indeksy wręczają: Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Dziekan prof. Paweł Włodarski i Prodziekan prof. Krzysztof Czajkowski

Oprócz indeksów niektórzy studenci otrzymali też akty powołania do pocztu sztandarowego

Prodziekani i Kierownik Studium Doktoranckiego I WL

Dziekan I WL symbolicznym kluczem otworzył rok akademicki na Wydziale Lekarskim

W Auli im. prof. Janusza Piekarczyka wręczono indeksy studentom I Wydziału Lekarskiego na kierunkach: lekarskim, audiofonologia z protetyką słuchu, elektroradiologia, logopedia ogólna i kliniczna.

W immatrykulacji uczestniczyły władze WUM z Rektorem prof. Mirosławem Wielgosiem i Prorektorami: prof. Barbarą Górnicką, prof. Andrzejem Deptałą, prof. Krzysztofem J. Filipiakiem, dr hab. Wojciechem Braksatorem. Przybyli też przedstawiciele władz pozostałych Wydziałów Uczelni: prof. Marek Kuch, prof. Piotr Małkowski, prof. Bolesław Samoliński, prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska, dr hab. Michał Ciurzyński, dr hab. Marcin Sobczak.

Gospodarzem uroczystości był Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski wraz z członkami kolegium dziekańskiego: prof. Lidią Rudnicką – Prodziekanem ds. Nauki, prof. Krzysztofem Czajkowskim – Prodziekanem ds. Studiów Licencjackich i Magisterskich, dr hab. Agnieszką Cudnoch-Jędrzejewską – Prodziekanem ds. Studenckich I, II i III roku, prof. Rafałem Krenke – Prodziekanem ds. Studenckich IV, V i VI roku, dr hab. Przemysławem Kunertem – Prodziekanem ds. Przewodów Doktorskich oraz prof. Katarzyną Życińską – Kierownikiem Studium Doktoranckiego I WL. W immatrykulacji wzięli także udział m.in. wykładowcy, z którymi studenci I roku mają zajęcia.

Do świeżo upieczonych żaków zwrócił się Dziekan prof. Paweł Włodarski. Powitał ich na Wydziale, pogratulował dostania się na studia i zapewnił, że choć I rok nie należy do łatwych, na pewno będzie dla nich udany i niezapomniany.

Studentów przywitał także Rektor prof. Mirosław Wielgoś: „Cieszę się, że Uczelnia wzbogaca się o kolejne pokolenie młodych, wartościowych ludzi. Pokładamy w Was wielką nadzieję. Decydując się na te studia, podjęliście najlepszą decyzję – życzę, żebyście zawsze byli zadowoleni ze swoich wyborów”.

Dziekan I WL odczytał nazwiska studentów, którzy uzyskali najlepsze wyniki w rekrutacji – obecnym na uroczystości pogratulował osobiście. Wręczył też akty powołania studentom, którzy wejdą w skład pocztu sztandarowego.

Następnie studenci złożyli ślubowanie. Indeksy i gratulacje przekazali im: JM Rektor, Dziekan i Prodziekani I WL.

Do zebranych zwrócił się także Michał Cięciel z Samorządu Studentów.

W części artystycznej Chór Akademicki wykonał utwory: „Here comes the sun”, „Can you feel the love tonight” i „We will rock you”. Akompaniament do ostatniej piosenki wykonały wszystkie osoby zebrane w Auli.

Na zakończenie Dziekan prof. Paweł Włodarski symbolicznym kluczem otworzył rok akademicki na I WL.

Karolina Gwarek

13.10.

Immatrykulacja na Wydziale Nauki o Zdrowiu

z Oddziałem Pielęgniarstwa, Oddziałem Zdrowia Publicznego i Oddziałem Dietetyki

Rektor WUOZ w otoczeniu władz Wydziału Nauki o Zdrowiu

Dyplomy studentom wręczyli Rektor prof. Mirosław Wielgoś i Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski

Podczas uroczystości dyplomy odebrali także doktoranci WNoZ

Spotkanie zakończył występ Chóru Akademickiego

Immatrykulacja studentów i doktorantów Wydziału Nauki o Zdrowiu odbyła się w Auli B Centrum Dydaktycznego. Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski otworzył i poprowadził uroczystość. W immatrykulacji uczestniczył Rektor prof. Mirosław Wielgoś, przybyli też Dziekani i Prodziekani innych Wydziałów: I WL reprezentował Prodziekan ds. Przewodów Doktorskich dr hab. Przemysław Kunert, II WL – Dziekan prof. Marek Kuch, Wydział Lekarsko-Dentystyczny – Prodziekan ds. Dydaktyczno-Wychowawczych prof. Dorota Olczak-Kowalczyk, Wydział Farmaceutyczny – Dziekan prof. Piotr Wroczyński, a Centrum Kształcenia Podyplomowego – Dziekan prof. Bolesław Samoliński. Dziekan prof. Piotr Małkowski przedstawił studentom Prodziekanów WNoZ: ds. Przewodów Doktorskich i Współpracy z Zagranicą dr hab. Katarzynę Koziak, ds. Oddziału Pielęgniarstwa dr hab. Bożenę Czarkowską-Pączek, ds. Oddziału Zdrowia Publicznego dr hab. Joannę Gotlib, ds. Kierunku Położnictwo dr hab. Piotra Węgrzyna, ds. Oddziału Dietetyki i Kierunku Ratownictwo Medyczne dr hab. Jacka Sobockiego. W przemówieniu zwrócił uwagę, że jednym z elementów ślubowania, które składają nowi studenci i doktoranci, jest przestrzeganie zasad etycznych. Etykę muszą stawiać na pierwszym miejscu wszyscy pracownicy ochrony zdrowia i osoby, które do tej roli pretendują, bo to od nich społeczeństwo wymaga najwięcej.

Do zebranych zwrócił się także Rektor prof. Mirosław Wielgoś. Powitał w Uczelni nowych studentów i podkreślił, że wybrali studia, które przygotowują do bardzo odpowiedzialnych zawodów. „Każdy z tych zawodów jest ważny. Pamiętajcie jednak, że w medycynie najważniejszy jest pacjent”.

Dziekan WNoZ przedstawił studentom Kierownika Dziekanatu i pracowników prowadzących tok studiów.

Następnie ślubowanie złożyli przedstawiciele 5 kierunków: dietetyki, ratownictwa medycznego, pielęgniarstwa, położnictwa i zdrowia publicznego. Indeksy wręczyli im Rektor i Dziekan WNoZ, a nazwiska odczytywali Prodziekani odpowiedzialni za poszczególne kierunki.

Tego dnia ślubowanie złożyli także nowi doktoranci. Ich nazwiska odczytał prof. Jacek Przybylski, Kierownik Studium Doktoranckiego WNoZ. Przekazał doktorantom 3 życzenia: po pierwsze – żeby ujrzeni to, co dziś niewidzialne; po drugie – żeby nazwali to, co dziś bezimienne; po trzecie – żeby dotknęli tego, co dziś nietykalne. Doktoranci otrzymali indeksy z rąk Jego Magnificencji i Dziekana WNoZ.

Przemówienia wygłosiły Przewodniczące: Samorządu Studentów – Nicole Mazur i Samorządu Doktorantów – Joanna Bogusz.

Na koniec Chór Akademicki wykonał kilka przebojów muzyki rozrywkowej.

Karolina Gwarek

Indeksy dla doktorantów

Prof. Katarzyna Życińska – Kierownik Studium Doktoranckiego I WL

Dziekan II WL prof. Marek Kuch oraz prof. Magdalena Marczyńska – Kierownik Studium Doktoranckiego II WL

Kilkudziesięciu magistrów, którzy zdecydowali się kontynuować kształcenie na studiach doktoranckich wydziałów lekarskich naszej Uczelni, otrzymało indeksy podczas dwóch październikowych uroczystości.

Pierwszymi immatrykulowanymi byli słuchacze Studium Doktoranckiego I Wydziału Lekarskiego, którzy odebrali indeksy 12 października w Sali im. prof. Jana Zaorskiego Centrum Biblioteczno-Informacyjnego. Immatrykulację poprowadził Dziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Paweł Włodarski. Władze rektorskie reprezentowali prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia oraz prof. Krzysztof J. Filipiak – Prorektor ds. Umieędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju. Towarzyszyli im m.in. Prodziekani I WL (prof. Lidia Rudnicka, prof. Krzysztof Czajkowski, prof. Rafał Krenke, dr hab. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska, dr hab. Przemysław Kunert) oraz prof. Katarzyna Życińska – Kierownik Studium Doktoranckiego I WL.

Z kolei 17 października w tej samej Sali odbyła się immatrykulacja doktorantów II Wydziału Lekarskiego, której przewodniczył Dziekan prof. Marek Kuch. Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Mirosława Wielgosia reprezentowały prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia oraz prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii. Pojawili się również: Dziekan Wydziału Farmaceutycznego prof. Piotr Wroczyński, Prodziekani II WL (prof. Bożena Werner, prof. Artur Mamcarz) oraz prof. Magdalena Marczyńska – Kierownik Studium Doktoranckiego II WL.

Przemawiający podczas obu uroczystości gratulowali nowym doktorantom podjętej decyzji o kontynuowaniu pracy badawczej na studiach III stopnia, podkreślali, że działalność naukowa, mimo że okupiona wielkim trudem i poświęceniem, będzie okazją do realizacji pasjonujących projektów badawczych. Przypominali immatrykulowanym, aby wszelkie działania podjęte podczas studiów doktoranckich były zgodne ze standardami zawartymi w kodeksie etycznym pracownika naukowego. Zapewniali także o wsparciu Uczelni, na jakie młodzi naukowcy mogą liczyć w związku z przygotowaniem pracy doktorskiej.

Pamiętkowa fotografia władz rektorskich, dziekańskich oraz doktorantów I WL

Władze rektorskie, dziekańskie, administracyjne oraz doktoranci II WL

Pracownia Testów Pionizacyjnych już działa!

W Szpitalu Pediatrycznym WUM uruchomiono Pracownię Testów Pionizacyjnych. Dzięki niej będzie możliwe nieinwazyjne monitorowanie parametrów hemodynamicznych układu krążenia, co przyczyni się do znacznego unowocześnienia diagnostyki omdleń u dzieci. Otwarcie Pracowni, które odbyło się 5 września, wiąże się z rozpoczęciem realizacji Programu Nowoczesnej Kardiologii Dziecięcej i Zaawansowanej Małoinwazyjnej Chirurgii Dziecięcej. Oba programy powstały w efekcie długoletniej współpracy Szpitala z Fundacją Rodziny Gavellów (*The Quo Vadis – Gavell Family Foundation*), która przekazała na ten cel blisko 2,4 mln zł. Dla uczczenia pamięci Stefana F. Gavella – założyciela Fundacji niosącej pomoc polskim dzieciom – w setną rocznicę jego urodzin odsłonięto tablicę pamiątkową dedykowaną Darczyńcy. W uroczystości uczestniczyli m.in. Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Stefan M. Gavell (syn fundatora) wraz z rodziną, reprezentacja ambasady amerykańskiej w Polsce i dr Robert T. Krawczyk – Dyrektor Szpitala Pediatrycznego.

Od lewej: dr Robert T. Krawczyk, prof. Mirosław Wielgoś, Stefan M. Gavell

Klinika Otolaryngologii Dziecięcej ma 60 lat

Uroczystości jubileuszowe zorganizowano 9 września w siedzibie Kliniki w Szpitalu Pediatrycznym WUM. Wśród uczestników spotkania znaleźli się m.in. Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji dr hab. Wojciech Braksator, dr hab. Lidia Zawadzka-Głós – Kierownik Kliniki, prof. Paweł Włodarski – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, dr Robert T. Krawczyk – Dyrektor Szpitala Pediatrycznego. Jubileusz był okazją do przypomnienia historii jednostki, która do końca 2015 r. działała w budynku przy ul. Marszałkowskiej, oraz sylwetek wybitnych lekarzy i naukowców związanych z Kliniką, w tym jej byłych Kierowników: doc. Jana Danielewicz, prof. Ewy Kossowskiej i prof. Mieczysława Chmielika. Podczas spotkania podzielono się także informacjami o bieżącej działalności naukowej, dydaktycznej i leczniczej Kliniki.

Z okazji jubileuszu odbyła się konferencja naukowa poświęcona kazuistyce w otorynolaryngologii dziecięcej, którą zainaugurował wykład dr. hab. Michała Skalskiego pt. „*Tajemnice snu*”.

Pokój integracyjny dla studentów zagranicznych

Otwarcie pokoju integracyjnego 14 września jest pokłosiem projektu „SUPP – Adaptacja, Integracja i Wsparcie Psychospołeczne dla Studentów Zagranicznych”, realizowanego w naszej Uczelni od stycznia 2015 do maja 2016 r. Kierownikiem projektu była dr Magdalena Łazarewicz z Zakładu Psychologii Medycznej. W uroczystym otwarciu pokoju uczestniczyli: Rektor prof. Mirosław Wielgoś, prof. Geir Arild Espnes – Kierownik Centrum Badań nad Promocją Zdrowia w Norweskim Uniwersytecie Nauki i Techniki, jeden z ekspertów zagranicznych wspierających projekt, prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia, prof. Marek Kuch – Dziekan II Wydziału Lekarskiego, prof. Bożena Werner – Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL. Towarzyszyła im grupa studentów zagranicznych WUM. Rektor prof. Mirosław Wielgoś wyraził nadzieję, że oddanie do użytku nowego miejsca dla studentów z zagranicy przyczyni się do integracji, dialogu i wzajemnego poznawania odmienności. Po części oficjalnej uczestnicy spotkania mieli okazję skosztować słodczy z różnych stron świata, przygotowanych przez studentów WUM. Pokój integracyjny mieści się w budynku ZIAM przy ul. Żwirki i Wigury 81.

Przyszłość pielęgniarstwa zaczyna się dzisiaj

Pod takim hasłem w dniach 15-17 września odbył się XIII Kongres Pielęgniarek Polskich, zorganizowany w Centrum Dydaktycznym WUM. W gali otwarcia kongresu uczestniczyli: Minister Zdrowia dr Konstanty Radziwiłł, Prorektor prof. Barbara Górnicka reprezentująca władze naszej Uczelni, dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek – Prodziekan ds. Oddziału Pielęgniarstwa WNoZ. Wykłady i prezentacje przedstawili m.in. wybitni zagraniczni eksperci, tacy jak Paul De Raeye – Dyrektor Zarządzający *European Federation of Nurses Associations* (EFN), Laura Serrant z Uniwersytetu Sheffield Halam w Anglii, Chanell Carcallas-Concepcion z Centrum Edukacyjno-Szkoleniowego dla Pielęgniarek w Chinach, Linda Yoder z Uniwersytetu Stanu Teksas w USA. Podczas kongresu rozstrzygnięto także IV edycję Studenckiego Konkursu Filmowego na Najlepszy Film Promujący Zawód Pielęgniarki w Polsce. Nagrodę odebrał zespół z Państwowej Wyższej Szkoły w Tarnowie za film pt. „Męska strona pielęgniarstwa”.

Profesor Maria Siemionow gościem WUM

Wybitna transplantolog, autorka pierwszego udanego przeszczepu twarzy wygłosiła 21 września wykład „*Cellular Therapies In Reconstructive Transplantation*”, który zainaugurował rok akademicki w Studium Medycyny Molekularnej. Uroczystość poprowadziła Dyrektor Studium prof. Bożena Kamińska-Kaczmarek. Obok słuchaczy SMM uczestniczyli w niej także zaproszeni goście, m.in. dr hab. Wojciech Braksator – Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji WUM, prof. Paweł Włodarski – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, prof. Cezary Szczylik – Prezydent Fundacji Onkologii Doświadczalnej i Klinicznej. Podczas spotkania certyfikaty przyjęcia otrzymało 14 nowych doktorantów Studium, a dyplomy jego ukończenia – 15 absolwentów. Przyznano także nagrody za najlepsze prezentacje przedstawione podczas Sesji Sprawozdawczej Studium, które otrzymali: Joanna Podsiadłowska (doktorantka I roku) i Sławomir Rumiński (doktorant II roku). Sponsorem nagród była Fundacja Onkologii Doświadczalnej i Klinicznej.

Od lewej: prof. Maria Siemionow, prof. Bożena Kamińska-Kaczmarek i dr hab. Wojciech Braksator

Nasi absolwenci wysoko na LEK i LDK

Podczas jesiennej sesji Lekarskiego Egzaminu Końcowego wśród lekarzy, którzy ukończyli studia w ciągu ostatnich dwóch lat, absolwenci Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego zajęli drugie miejsce. W grupie zdających po raz pierwszy nasi byli studenci uplasowali się na trzecim miejscu.

O zbiorczym sukcesie można także mówić w przypadku Lekarsko-Dentystycznego Egzaminu Końcowego. Wśród lekarzy dentyistów, którzy ukończyli studia w ostatnich dwóch latach, absolwenci naszego Uniwersytetu zajęli drugie miejsce. Na tym samym miejscu znaleźli się lekarze dentyści przystępujący do egzaminu po raz pierwszy. W grupie osób, które ukończyły studia ponad dwa lata temu, nasi byli studenci zajęli trzecie miejsce.

XI Polsko-Francuska Konferencja Pulmonologiczna

Od 29 września do 1 października w Centrum Dydaktycznym WUM odbywało się polsko-francuskie sympozjum poświęcone postępom w leczeniu chorób płuc. Konferencję, której patronował Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś, organizowało SPLF (*Société de Pneumologie de Langue Française*) i PTChP (Polskie Towarzystwo Chorób Płuc). Wśród członków komitetu organizacyjnego znaleźli się dr Bernard Pigearias z Francji, a ze strony polskiej prof. Joanna Domagała-Kulawik (Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii WUM). W ramach konferencji odbyło się także VII Francuskojęzyczne Seminarium Pulmonologiczne. Konferencję zaszczycił obecnością Sébastien Reymond – *attaché* ds. nauki i współpracy uniwersyteckiej Ambasady Francji w Polsce.

Wizyta delegacji Toho University z Tokio

13 października 2016 roku w siedzibie naszej Uczelni odbyło się spotkanie delegacji Toho University z Tokio i przedstawicieli Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. W trakcie spotkania omówiono szczegóły przyszłej współpracy i wymiany akademickiej. Kooperacja obu szkół wyższych obejmować będzie wymianę wykładowców, naukowców, studentów, doktorantów, współpracę naukową, organizację warsztatów oraz wymianę materiałów naukowych, publikacji i informacji. W spotkaniu, które odbyło się w Rektoracie naszego Uniwersytetu, uczestniczyli przedstawiciele Toho University: prof. Kazuhiro Tateda – Dyrektor Międzynarodowego Centrum Komunikacji Wydziału Lekarskiego, prof. Naoki Hiroi – Dyrektor Wydziału Opracowania Programów Nauczania, prof. Kenji Okoshi – Dyrektor Międzynarodowego Centrum Komunikacji Wydziału Nauk Ścisłych, prof. Mai Osawa – Dyrektor Wydziału Farmaceutycznego; ze strony naszej Uczelni: Prorektor – prof. Jadwiga Turło, władze dziekańskie Wydziałów: prof. Paweł Włodarski, prof. Marek Kuch, prof. Bożena Werner, prof. Piotr Wroczyński oraz kierownicy i przedstawiciele Katedr i Klinik: prof. Tomasz Bednarczuk, prof. Leszek Czupryniak, prof. Grażyna Młynarczyk, Kierownik Działu Współpracy z Zagranicą – mgr Lidia Przepióra-Dziewulska. Delegacja Toho University gościła także w Centrum Badań Przedklinicznych, jak również w Szpitalu Pediatricznym WUM. Współpraca ta przyczyni się do wzrostu mobilności naszych studentów i badaczy oraz do rozwoju badań naukowych prowadzonych w obydwu uczelniach.

Od lewej: prof. Tomasz Bednarczuk, prof. Leszek Czupryniak, prof. Bożena Werner, Lidia Przepióra-Dziewulska, prof. Jadwiga Turło, prof. Paweł Włodarski, prof. Grażyna Młynarczyk z delegacją z Japonii

Akademicki Ośrodek Onkologiczny WUM i COI – nowe otwarcie dla warszawskiej i polskiej onkologii

Warszawski Uniwersytet Medyczny i Centrum Onkologii – Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie, w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia podpisały w środę 19 października 2016 r. List Intencyjny. Dokument zakłada wzmocnienie potencjału naukowo-badawczego, poszerzenie bazy dydaktycznej i usługowej w zakresie onkologii klinicznej i doświadczalnej. List Intencyjny podpisali Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś i Dyrektor COI prof. Jan Walewski, w obecności Wiceministra Zdrowia Pana Jarosława Pinkasa.

„To było moje wielkie marzenie, żeby powstała onkologia akademicka, i cieszę się bardzo, że będzie to możliwe z udziałem mojej macierzystej Uczelni. Mam pewność, że to będzie więcej niż list intencyjny i już niebawem będziemy mogli mówić o warszawskiej akademickiej szkole onkologicznej – tego w Polsce bardzo nam brakuje. Wiem, jakie są deficyty w kształceniu, jeżeli chodzi o onkologię, chciałbym (...) pokazać całej Polsce na wszystkich uczelniach, w jaki sposób doszło do mądrej, rozsądnej współpracy dwóch podmiotów, które są partnerami, i że nie będzie tak, że ktoś kogoś będzie wchłaniał i że będzie jakieś zagrożenie, wręcz odwrotnie – mądra kooperacja” – powiedział Wiceminister Zdrowia Pan Jarosław Pinkas.

„Współpraca naszych instytucji ma za zadanie przede wszystkim stworzenie akademickiej onkologii w Warszawie – powiedział Rektor prof. Mirosław Wielgoś. – My mamy akademickość, a Centrum ma onkologię, więc pasujemy do siebie idealnie. Obie strony doskonale to rozumieją. Celem tego porozumienia jest wzmocnienie potencjału badawczego i dydaktycznego obu naszych jednostek, wraz z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, czyli diagnostyką i leczeniem pacjentów onkologicznych. Ministerstwo Zdrowia popiera to przedsięwzięcie, gdyż wspólne działanie leży w interesie wszystkich. Liczymy więc na konkretne wsparcie, które pozwoli nam zrealizować założenia Listu Intencyjnego”.

„Warszawski Uniwersytet Medyczny oraz Instytut Onkologii dojrzały do wspólnego działania, aby utworzyć onkologię akademicką na wysokim poziomie. Podpisanie Listu Intencyjnego zapoczątkowuje proces konstruowania pola współpracy i łączenia zasobów obu instytucji tak, aby przy zachowaniu ich integralności połączyć siły i w widoczny sposób poprawić efektywność i jakość kształcenia studentów oraz rozwinąć projekty naukowe” – powiedział prof. Jan Walewski, Dyrektor COI.

Celem porozumienia Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie jest:

- 1) udzielanie wysokospecjalistycznych świadczeń zdrowotnych z wykorzystaniem bazy lokalowej Instytutu, z udziałem pracowników Uniwersytetu i Instytutu;
- 2) prowadzenie wspólnych projektów naukowych lub naukowo-badawczych z użyciem wysokospecjalistycznej aparatury i sprzętu obu stron;
- 3) stworzenie nowoczesnej bazy lokalowej i sprzętowej, służącej kształceniu przed- i podyplomowemu kadr medycznych oraz udzielaniu świadczeń w dziedzinie onkologii;
- 4) pozyskiwanie dofinansowania na realizację wymienionych zadań.

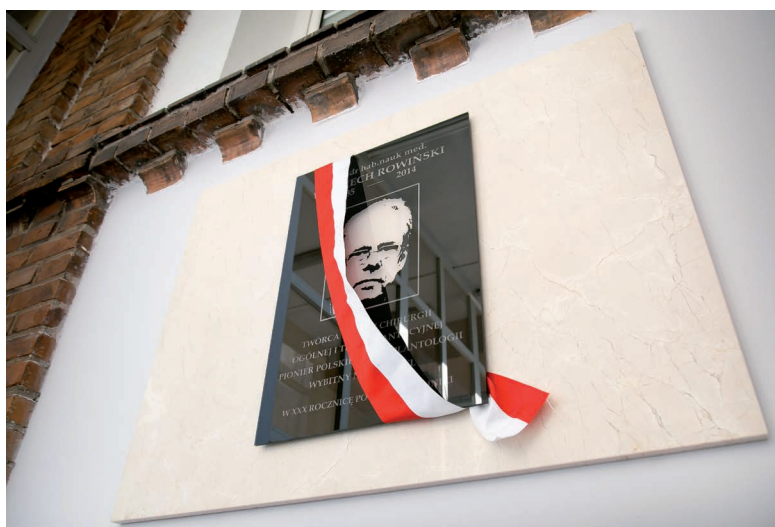
Od lewej: prof. Jan Walewski, Wiceminister Jarosław Pinkas i prof. Mirosław Wielgoś

Odstąpienie tablicy poświęconej prof. Wojciechowi Rowińskiemu

17 października w Katedrze i Klinice Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej Instytutu Transplantologii im. prof. Tadeusza Orłowskiego odbyło się odsłonięcie tablicy poświęconej prof. Wojciechowi Rowińskiemu – wieloletniemu Kierownikowi Kliniki, wybitnemu transplantologowi i chirurgowi. Spotkanie poprzedzające odsłonięcie tablicy poprowadził dr hab. Maciej Kosieradzki – Kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej. Wzięli w nim udział m.in. Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś, Dyrektor Szpitala Dzieciątka Jezus prof. Janusz Wyzgał, prof. Leszek Pączek – Dyrektor Instytutu Transplantologii, prof. Krzysztof Zieniewicz – Prezes Polskiego Towarzystwa Transplantacyjnego. Władze dziekańskie I Wydziału Lekarskiego reprezentowała prof. Lidia Rudnicka – Prodziekan ds. Nauki. Przybyli przyjaciele, uczniowie Pana Profesora oraz rodzina, w tym małżonka – prof. Joanna Matuszkiewicz-Rowińska (Kierownik Katedry i Kliniki Nefrologii, Dializoterapii i Chorób Wewnętrznych WUM). Podczas uroczystości głos zabrali: Rektor prof. Mirosław Wielgoś, prof. Zbigniew Wierzbicki, prof. Lidia Rudnicka oraz dr Zofia Rancewicz

z Fundacji Zjednoczeni dla Transplantacji. Uroczystego odsłonięcia tablicy dokonali prof. Mirosław Wielgoś oraz dr hab. Maciej Kosieradzki.

Innowacyjna operacja w Katedrze i Klinice Ortopedii i Traumatologii Ruchu

21 października w jednostce kierowanej przez prof. Pawła Małdyka przeprowadzono zabieg wszczepienia endoprotezy stawu biodrowego, której model wyprodukowano z użyciem technologii 3D. Operację przeprowadził zespół w składzie: dr Paweł Łęgosz (operator), prof. Paweł Małdyk (asysta), dr Mateusz Kulig (II asysta).

Implant wszczepiono pacjentowi cierpiącemu na reumatoidalne zapalenie stawów. Staw chorego był niewydolny, dysfunkcyjny, bez żadnej funkcji podporowej, zaś standardowe protezy wyżyłoby w kości dziury. Podczas operacji uzupełniono znaczny ubytek części miednicy implantem typu *custom made*. Zarówno w przypadku miednicy, jak i implantu posłużono się modelem wydrukowanym w technologii 3D. Wykonany z tytanu implant dzięki swojemu idealnemu dopasowaniu jest zdaniem lekarzy dużo łagodniejszy dla kości. Zastosowane rozwiązanie będzie miało realne przełożenie na komfort życia pacjenta.

Przypomnijmy, że prof. Paweł Małdyk znalazł się na liście 100 najbardziej wpływowych osób w ochronie zdrowia 2015 przygotowanej przez „Puls Medycyny”.

Zgoda na zawarcie umowy między WUM a USP

24 października Senat Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wyraził zgodę na zawarcie umowy o ramowej współpracy pomiędzy naszą Uczelnią a Universidad San Pedro w Chimbo (Peru).

Dyplomatorium Wydziału Nauki o Zdrowiu

17 października dyplomy odebrali nowi doktorzy habilitowani nauk o zdrowiu, doktorzy nauk o zdrowiu i doktorzy nauk medycznych oraz absolwenci studiów licencjackich kierunku ratownictwo medyczne Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Gospodarzem uroczystości, która odbyła się w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka, był Dziekan prof. Piotr Małkowski. Władze rektorskie reprezentowali Prorektorzy: prof. Barbara Górnicka, prof. Andrzej Deptała, dr hab. Wojciech Braksator. Zaproszenie przyjęli członkowie władz dziekańskich pozostałych Wydziałów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego: prof. Marek Kuch – Dziekan II Wydziału Lekarskiego, prof. Piotr Wroczyński – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego, dr hab. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska – Prodziekan I Wydziału Lekarskiego oraz prof. Sylwia Słotwińska – Kierownik Studium Doktoranckiego Wydziału Lekarsko-Dentystycznego. Towarzyszyli im Prodziekani Wydziału Nauki o Zdrowiu: dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek, dr hab. Joanna Gotlib, dr hab. Piotr Węgrzyn, dr hab. Jacek Sobocki, dr hab. Katarzyna Koziak.

W imieniu władz rektorskich głos zabrała prof. Barbara Górnicka. Pani Prorektor pogratulowała bohaterom uroczystości osiągnięć naukowych, zachęcała do kontynuowania pracy badawczej. *„Rozwój nauki w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym jest jednym z najważniejszych zadań. Bez Waszej pracy nie byłby on możliwy. To dzięki zaangażowaniu pracowników naukowych pozycja Uczelni pozostaje wysoka, co potwierdzają wyniki w rankingach szkół wyższych. Wierzę, że będziecie Państwo kontynuowali aktywność naukową, prowadzili dalsze badania i publikowali prace w wiodących czasopiśmie, co przyczyni się do postępu wiedzy i rozstawi naszą Uczelnię w nadchodzących latach”* – mówiła prof. Barbara Górnicka. Złożyła podziękowania wszystkim, którzy przyczynili się do zdobycia dyplomu, w tym władzom dziekańskim Wydziału Nauki o Zdrowiu, promotorom, recenzentom.

Dyplom doktora habilitowanego otrzymali: dr hab. Robert Gałązkowski, dr hab. Magdalena Rosińska, dr hab. Monika Talarowska, dr hab. Angelina Wójcik-Fatła, dr hab. Marta Zalewska. Dr Aleksandra Dąbrowska oraz dr Monika Żukowska-Rubik odebrały dyplom doktora nauk medycznych. Dyplom doktora nauk o zdrowiu wręczono: dr Urszuli Borawskiej-Kowalczyk, dr Katarzynie Cieśli, dr. Piotrowi Leszczyńskiemu, dr Urszuli Religioni, dr Magdalenie Musioł, dr Mirelli Sulewskiej, dr Aleksandrze Pituch-Zdanowskiej, dr. Arturowi Walkiewiczowi oraz dr Katarzynie Wesołowskiej.

Po złożeniu ślubowania i otrzymaniu dyplomu, głos zabrali przedstawiciele dyplomowanych: dr hab. Robert Gałązkowski, dr Monika Żukowska-Rubik oraz w imieniu absolwentów kierunku ratownictwo medyczne – Karolina Kosiacka.

Szczególnie miłym momentem uroczystości było podziękowanie dla dr. hab. Jacka Rózgi – sprawującego funkcję Prodziekana ds. Oddziału Dietetyki i Kierunku Ratownictwo Medyczne poprzedniej kadencji – złożone przez licencjatów kierunku ratownictwo medyczne.

Uroczystość zakończył muzyczny akcent – występ fletistki Katarzyny Bubień (studentki II roku kierunku lekarskiego I WL), której towarzyszył przy fortepianie Bartosz Zwolan (student I Wydziału Lekarskiego).

Cezary Ksel

Przemawia Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski

Prof. Barbara Górnicka wręcza dyplom dr. hab. Robertowi Gałązkowskiemu

Nowi doktorzy WNoZ

Studenci kierunku ratownictwo medyczne z dyplomami

Dr hab. Jacek Różga z upominkiem od studentów kierunku ratownictwo medyczne

Szczęśliwi absolwenci studiów I stopnia kierunku ratownictwo medyczne

Sto lat warszawskiej biochemii

Rozmowa z prof. Anną Barańczyk-Kuźmą

– Kierownikiem Katedry i Zakładu Biochemii WUM

– z okazji stulecia Jednostki

Dlaczego Pani Profesor zainteresowała się biochemią i jacy byli Pani mistrzowie w tej dziedzinie?

Biochemią zainteresowałam się już na drugim roku studiów, gdy śp. prof. Irena Mochnacka podczas wykładów (na które wszyscy chodzili!) niezmordowanie rysowała na tablicy wzory związków chemicznych, które w uporządkowany i logiczny sposób przekształcały się jedno w drugie, prowadząc do powstawania nowych struktur – strasznie mi się to podobało! W trakcie kolejnych lat studiów żaden przedmiot nie wydał mi się tak ciekawy jak biochemia. Dlatego też z Zakładem Biochemii miałam nieprzerwany kontakt najpierw w ramach koła naukowego, a po ukończeniu studiów pracując w zespole największej entuzjastki biochemii, jaką udało mi się spotkać, a którą była doktor, a potem profesor Zofia Porembska. Prof. Zofia Porembska (absolwentka Oddziału Stomatologicznego Wydziału Lekarskiego naszej Uczelni) przez całe życie związana była z naszym Zakładem i „zaraziła” entuzjazmem do biochemii setki studentów, a pracą naukową dziesiątki kolegów.

Jakie zdaniem Pani Profesor były najważniejsze wydarzenia – kamienie milowe – w dziejach Katedry i Zakładu Biochemii?

No cóż, najważniejsze było oczywiście zorganizowanie od podstaw Zakładu Chemii Fizjologicznej na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego, czego podjął się sto lat temu wybitny biochemik prof. Jakub Parnas. Bardzo ważna była ciągłość nauczania biochemii prowadzona nieprzerwanie w czasie okupacji niemieckiej przez ówczesnego Kierownika Zakładu prof. Stanisława Przyłęckiego oraz jego współpracowników, wśród których znajdowali się również późniejsi Kierownicy – prof. Piotr Wierchowski i prof. Józef Heller. Zakład Chemii Fizjologicznej przez 54 lata mieścił się w budynku na terenie Uniwersytetu Warszawskiego przy Krakowskim Przedmieściu 26/28, po czym został przeniesiony na ul. Banacha 1, gdzie znajduje się do dziś. W tym też roku (1970) z Zakładu Chemii Fizjologicznej został przemianowany na Zakład Biochemii i włączony organizacyjnie do nowo utworzonego Instytutu Biofarmacji. W skład Instytutu wchodził do 1993 r., kiedy to Instytut został rozwiązany, a Zakład przekształcony w Katedrę i Zakład Biochemii I WL.

W ostatnich latach dużym wyzwaniem dydaktycznym dla naszego zespołu było zorganizowanie dwóch odrębnych programów nauczania biochemii w języku angielskim (1993 r. dla kursu 6-letniego, 2002 r. dla kursu 4-letniego) oraz wielu programów dla studentów WNoZ (1999 r.). Jeżeli chodzi o badania naukowe, to istotne było zdobycie funduszy na zorganizowanie pierwszej Pracowni Hodowli Komórkowej (1994 r., obecnie mamy trzy takie pracownie), co pozwoliło na przejście z badań na zwierzętach na badania na liniach komórkowych, zorganizowanie Pracowni Biologii Molekularnej, co poszerzyło zakres stosowanych metod badawczych, oraz stworzenie banku materiału biologicznego od pacjentów z rzadkimi chorobami neurologicznymi. Trzy lata temu istotnymi wydarzeniami były: przeniesienie do naszego Zakładu kolegów ze zlikwidowanego Zakładu Chemii Medycznej i zmiana nazwy nauczanego przez nas przedmiotu z „Biochemia” na „Biochemia z elementami chemii”, co oczywiście wymagało kolejnej modyfikacji programu nauczania.

Jakie są obecnie najistotniejsze działania podejmowane w kierowanej przez Panią Jednostce?

Jak rozwija się praca dydaktyczna, naukowa, współpraca krajowa i międzynarodowa?

Studenci od lat bardzo dobrze oceniają nasz zespół – podoba im się organizacja procesu nauczania (klarowne zasady, konsekwencja postępowania) oraz sposób przekazywania wiedzy podczas wykładów (spora frekwencja przez cały rok), seminariów i ćwiczeń. Oczywiście corocznie prosimy studentów o opinię i uwagi, które staramy się uwzględniać. Muszę wspomnieć, że od lat ogromnym zainteresowaniem wśród naszych studentów cieszy się Ogólnopolski Konkurs Wiedzy Biochemicznej: „Superhelisa”. Konkurs organizowany jest od 13 lat przez kolejne uniwersytety medyczne, a nasi studenci zawsze zajmują w nim bardzo wysokie pozycje (w minionym roku zdobyli I miejsca w kategorii indywidualnej i zespołowej). Bardzo się cieszę, że pomimo zmian programowych udało się zachować ciągłość w organizowaniu Konkursu.

Praca naukowa prowadzona jest w pięciu zespołach i koncentruje się na badaniu mechanizmów neurodegeneracji, kancerogenezy, detoksykacji, stresu oksydacyjnego i poszukiwaniu (syntezie) czynnych biologicznie związków chemicznych. Badania prowadzone są we współpracy z wieloma jednostkami krajowymi (WUM, UW, PAN, SGGW, UMCS, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski) i zagranicznymi (Europa – Niemcy, Włochy, Szwecja; USA – Uniwersytet Stanowy w Kansas, Mayo Clinic). Współpraca z Katedrą i Kliniką Neurologii WUM (rozpoczęta ze śp. prof. Hubertem Kwiecińskim, a kontynuowana z dr hab. Magdaleną Kuźmą-Kozakiewicz) i Katedrą Neurologii Uniwersytetu w Ulm (prof. Alfred Ludolph) umożliwiła uzyskanie wspólnego grantu oraz założenie banku materiału biologicznego pacjentów z rzadkimi chorobami neurodegeneracyjnymi. Dzięki bardzo dobrej współpracy z Katedrą i Kliniką Neurologii WUM obecnie jest to jeden z trzech największych w Europie banków zawierających ten unikalny materiał.

Dlaczego biochemia jest ważną dziedziną w kształceniu studentów uczelni medycznych

i jak z tym przedmiotem radzą sobie nasi studenci?

Biochemia to nauka o budowie i działaniu związków chemicznych tworzących organizmy żywe, reakcjach i szlakach, w których są one przekształcane i regulowane na poziomie komórki i całego organizmu. Jest to nauka szczególnie ważna dla studentów medycyny, gdyż jej celem jest poznanie procesów chemicznych związanych z prawidłowym, ale i nieprawidłowym funkcjonowaniem organizmu, a więc ze zdrowiem i chorobą, a nawet życiem i śmiercią. Studenci, jeżeli uczą się systematycznie – do czego zachęcamy ich od pierwszych zajęć – radzą sobie całkiem dobrze i corocznie jest bardzo wielu chętnych do udziału we wspomnianym wyżej Konkursie „Superhelisa”. W anonimowych ankietach studenci bardzo dobrze oceniają sposób nauczania biochemii przez nasz zespół, a z licznych rozmów ze studentami lat wyższych wiemy, że udaje się nam pokazać, iż biochemia nie jest tylko dziedziną teoretyczną, a wiedza, którą zdobywają na naszych zajęciach, jest przydatna na latach klinicznych.

Rozmawiała Karolina Gwarek

Prof. dr hab. n. med. Anna Barańczyk-Kuźma jest absolwentką Oddziału Stomatologicznego Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie, którego dyplom otrzymała w 1970 r. W roku 1976 obroniła doktorat na Wydziale Lekarskim AM na podstawie pracy pt. „*Różne formy arginazy w wątrobie i nerce szczura w rozwoju osobniczym*”. Następnie wyjechała na roczny staż naukowy na Uniwersytet Stanowy w Kansas (KU) USA, do którego dzięki bardzo owocnej współpracy była zapraszana wielokrotnie, początkowo jako *postdoc*, a następnie *visiting professor*. W roku 1989 uzyskała habilitację, a w roku 2002 – tytuł naukowy profesora nauk medycznych. Opublikowała ponad 100 oryginalnych prac naukowych (IF ponad 100), była kierownikiem i głównym wykonawcą ok. 20 projektów badawczych, a także promotorką 8 obronionych i 3 otwartych przewodów doktorskich. Prof. Anna Barańczyk-Kuźma od 17 lat kieruje Katedrą i Zakładem Biochemii WUM. Poza stałą modernizacją programu biochemii dla studentów medycyny i stomatologii I Wydziału Lekarskiego, opracowała, wprowadziła i prowadzi do dziś kursy biochemii dla studentów medycyny Oddziału Anglojęzycz-

nego II WL (*English Division*) oraz stomatologii (*Dentistry Division*). Zorganizowała także kursy biochemii dla studentów oddziałów dziennych, wieczorowych i pomostowych powołanego w roku akademickim 1999/2000 Wydziału Nauki o Zdrowiu (Pielęgniarstwa, Położnictwa, Dietetyki, Ratownictwa Medycznego). Wraz z zespołem opracowała wiele pomocy dydaktycznych w języku polskim i angielskim.

W roku 1997 prof. Anna Barańczyk-Kuźma została pierwszym Prodziekanem Oddziału Anglojęzycznego II WL. W tym samym roku dzięki jej staraniom warszawska Akademia Medyczna – jako druga uczelnia medyczna w Polsce – została przyjęta do europejskiego Programu Sokrates-Erasmus (obecnie LLP-Erasmus+), a prof. Anna Barańczyk-Kuźma została powołana na stanowisko Uczelnianego Koordynatora tego Programu (funkcję tę pełni nieprzerwanie do dziś). Od 2002 r. prof. Anna Barańczyk-Kuźma jest także partnerem Środkowoeuropejskiego Programu Studiów Uniwersyteckich (CEEPUS). Obecnie pełni funkcję Przewodniczącej Uczelnianej Komisji Wyborczej WUM.

Zespół Katedry i Zakładu Biochemii (2016 r.). Siedzi prof. Anna Barańczyk-Kuźma, od lewej strony stoją: st. tech. Iwona Rosa, dr Mariola Napiórkowska, mgr Grażyna Kapczyńska, mgr Dagmara Otto-Ślusarczyk, lek. Wojciech Graboń, dr Maria Szumiło, dr Ewa Usarek, dr Beata Kaźmierczak, dr Beata Gajewska, dr Magdalena Mielczarek-Puta, dr Anna Bielenica, mgr Małgorzata Cholojczyk, prof. Hanna Czacot, prof. Iwonna Rahden-Staroń, mgr Małgorzata Podsiad, dr Emilia Grosicka

Podczas Uroczystej Sesji z okazji Jubileuszu Katedry i Zakładu Biochemii Jednostce przyznano Medal im. Doktora Tytusa Chałubińskiego

List Gratulacyjny Jego Magnificencji Rektora do Profesor Anny Barańczyk-Kuźmy i całego Zespołu Katedry i Zakładu Biochemii

Wielce Szanowna Pani Profesor,

bardzo dziękuję za zaproszenie do udziału w Uroczystej Sesji Jubileuszowej Katedry i Zakładu Biochemii. Niestety, ze względu na wcześniejsze zobowiązania nie mogę uczestniczyć w tym wyjątkowym Wydarzeniu, przekazuję jednak tą drogą gratulacje i serdeczne życzenia z okazji Stulecia Działalności Jednostki.

Obchodząc ten wspaniały Jubileusz, tak ważny dla całej Społeczności naszej Uczelni, nie sposób nie wspomnieć chociażby kilku nazwisk wybitnych Naukowców związanych z Katedrą i Zakładem Biochemii. Ograniczając listę znamienitych Postaci tylko do Kierowników, należy z pewnością wymienić: prof. Jakuba Parnasa – pioniera polskiej biochemii i pierwszego Kierownika Jednostki, prof. Stanisława Bądryńskiego – współtwórcę warszawskiej Akademii Nauk Lekarskich i jednego z założycieli Polskiego Towarzystwa Chemicznego, prof. Stanisława Przyłęckiego – Dziekana Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego i organizatora tajnego nauczania biochemii podczas okupacji niemieckiej, a także jego zasłużonych powojennych Następców – profesorów: Piotra Wierchowskiego, Ernesta Syma, Józefa Hellera. Od 1962 roku kierownictwo Katedry i Zakładu Biochemii przechodziło kolejno w ręce wybitnych Przedstawicieli naszej Uczelni: prof. Ireny Mochnackiej, doc. Teresy Szymczyk-Wasiluk, a następnie Pani Profesor Anny Barańczyk-Kuźmy, która kieruje tą Jednostką od 17 lat. Zastugą wszystkich wspomnianych tu Osób oraz wielu niewymienionych z imienia i nazwiska jest bogaty dorobek Katedry i Zakładu, gromadzony przez dziesięciolecia.

Szanowna Pani Profesor, pragnę pogratulować Pani znakomitego rozwoju kierowanej przez Panią Jednostki. Bez zaangażowania, trudu i wytrwałości Pani Profesor sukcesy Katedry i Zakładu Biochemii nie byłyby możliwe. Dziękuję także za zorganizowanie dzisiejszej Uroczystej Sesji. Wszystkim Pracownikom Katedry i Zakładu Biochemii, w imieniu swoim i całej Społeczności Akademickiej, dziękuję za aktywność naukową, wysiłek wkładany w kształcenie kolejnych pokoleń studentów i umacnianie wysokiej pozycji naszej *Alma Mater*.

Niech wyrazem wdzięczności i uznania będzie Medal im. Doktora Tytusa Chałubińskiego, który zostanie dziś przyznany Katedrze i Zakładowi Biochemii z okazji stulecia działalności i dla uhonorowania znaczącego wkładu w rozwój naukowo-dydaktyczny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Z okazji Jubileuszu składa się zwykle życzenia „Stu lat”, jednak Katedra i Zakład Biochemii osiągnęły już ten piękny wiek, pozostaje mi zatem życzyć Państwu Jednostce kolejnych stuleci wypełnionych sukcesami, a Kierownictwu i Pracownikom Katedry i Zakładu – dalszych osiągnięć służących rozwojowi nauki i podnoszeniu rangi naszego Uniwersytetu oraz realizacji wszystkich ambitnych planów, zamierzeń i przedsięwzięć.

Z poważaniem,
Miroslaw Wielgoś
Rektor

Warszawa, 21 października 2016 r.

90 lat Wydziału Farmaceutycznego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Członkowie Rady Wydziału Farmaceutycznego w 1926 r.

Od lewej:

prof. Władysław Mazurkiewicz (1911-1957),

prof. Bronisław Koskowski (1863-1946),

prof. Adam Koss (1877-1946),

prof. Jan Zaleski (1869-1932)

Dr hab. Iwona Arabas, prof. PAN
Wydział Farmaceutyczny WUM,
Instytut Historii Nauki PAN,
Muzeum Farmacji
im. mgr Antoniny Leśniewskiej
Oddział Muzeum Warszawy

Ewolucja nauczania farmacji na ziemiach polskich przebiegała nierównomiernie. W czasach Oświecenia w Warszawie kształciło się najwięcej studentów, co jednak nie szło w parze z poziomem nauczania, do czego przyczyniły się ciągłe zmiany organizacyjne wynikające z sytuacji politycznej. Sygnałem zmian w podejściu do nauki i kształcenia, do których dążyły polskie elity, było powołanie w 1800 roku Towarzystwa Przyjaciół Nauk. W przypadku nauk medycznych bardzo ważna była świadomość koniecznego połączenia celu kształcenia uniwersalnego i użytecznego, które

miało przygotować specjalistów potrzebnych państwu¹, w tym rozwiązać problem niedoboru lekarzy. W 1807 roku Komisja Rządząca, tymczasowy rząd Księstwa Warszawskiego powołany dekretem Napoleona, zdecydowała o natychmiastowym założeniu w Warszawie szkoły lekarskiej. Interweniowali wówczas w Izbie Edukacyjnej lekarze Jacek Dziarkowski, August Wolff, Józef Czekierski i Franciszek Brandt². Wspólnie z asesorem farmacji Józefem Janem Celińskim i Ludwikiem Cassiusem przedstawili projekt nauczania lekarzy i aptekarzy. Ze względu na trudną sytuację finansową kraju podjęli się bezpłatnego nauczania, przy czym nauka tych pierwszych miała trwać cztery lata,

1) J. Schiller, *Universitas Rossica. Koncepcja rosyjskiego uniwersytetu 1863-1917*, Warszawa 2008, s. 27.

2) Por. T. Ostrowska, *Przedstawiciele nauk medycznych i ich działalność naukowa w Towarzystwie Warszawskim Przyjaciół Nauk (1800-1832)*, Warszawa 1982, 11-22.

a adeptów farmacji dwa. Prezesem Rady Wydziału, powołanego przy warszawskiej Szkole Prawa Wydziału Akademicko-Lekarskiego (Akademia Lekarska), został Stanisław Staszic, a Dziekanem Jacek Dziarkowski³. Zaslugi Stanisława Staszica w powołaniu Wydziału podkreślał Józef Bieliński, który stwierdził: *jeżeli bowiem pierwszy Dziarkowski przemówił o potrzebie szkoły, to tylko Staszicowi zawdzięczać trzeba, że projekt ten wszedł w życie*⁴.

Izba Edukacyjna w dniu 9 października 1809 roku przyznała *patent dla J.M. Pana Celińskiego na profesora Farmacji w Szkole Facultatis Medicæ Warszawskiej*⁵. W Gabinetie Farmaceutycznym założonym przez Józefa Celińskiego studia trwały dwa lata, sam wykladał chemię i farmację, a historię naturalną powierzył Jakubowi Fryderykowi Hoffmanowi.

Ówczesne środowiska uniwersyteckie nie doceniały znaczenia nauk farmaceutycznych, o czym świadczył brak konieczności posiadania pełnego średniego wykształcenia oraz system kształcenia o wiele krótszy niż lekarzy. Poziom aptekarstwa musiał być bardzo niezadowolający, skoro w dokumencie sygnowanym przez Wydział, skierowanym do Izby Edukacyjnej, z dnia 24 listopada 1810 roku, wskazywano na konieczność *uczynienia aptekarzy krajowych uczonymi a przez to podobnie zniszczenia ich postępowania rzemieślniczo-kramarskich*⁶.

Do postrzegania farmacji jako nauki przyczynił się niewątpliwie Stanisław Staszic, który w przemówieniu z okazji otwarcia Wydziału Akademicko-Lekarskiego w dniu 7 czerwca 1810 roku powiedział: *... Jakiegoż starania, jakiej nieustannej bacności rządów nie wyciąga nad sobą farmacji nauka.[...] Rzućmy tylko myśl na te wielkie z trzech działów natury w farmaceuty*

powierzone składy, w którym razem skupione jest wszystko, w czym natura opatrzyła dla uśmierzania cierpień ludzkości pomocy, składy, w których tak się blisko stykają życie i śmierć, w których najmniejsza pomyłka może stać się zabójstwem...

19 listopada 1816 roku Aleksander I powołał Królewski Uniwersytet Warszawski, który powstał z połączenia Wydziału Akademicko-Lekarskiego oraz Szkoły Prawa i Administracji. Na Uniwersytecie kurs chemiczno-farmaceutyczny nadal trwał dwa lata, ale program został znacznie rozszerzony⁷ przede wszystkim o pokazy i eksperymenty.

Zgodnie ze statutem Uniwersytetu po dwuletnim kursie farmaceutycznym absolwent uzyskiwał stopień magistra farmacji, ale w przeciwieństwie do pozostałych był on jedynie stopniem zawodowym, bez możliwości starania się o stopień doktora.

Otwarcie murów uniwersyteckich przed adeptami farmacji nie było równoznaczne z koniecznością odbycia studiów przez pracowników aptek. Przepisy administracyjne ustalały obowiązki zaliczenia kursu chemiczno-farmaceutycznego według ustaw z 1807 i 1820 roku, ale dotyczyło to tylko tych aptekarzy, którzy pragnęli uzyskać zezwolenie na posiadanie apteki.

Królewski Uniwersytet Warszawski funkcjonował tylko 15 lat. Po upadku powstania listopadowego, w latach 1831-1840 nie było w Warszawie żadnej wyższej uczelni, obowiązywał również zakaz działalności polskich stowarzyszeń, a więc przestało także działać Warszawskie Towarzystwo Przyjaciół Nauk.

Działający w funkcjonującej nieprzerwanie Radzie Lekarskiej farmaceuci Józef Bełza, Ferdynand Werner i Michał Szubert wywalczyli otwarcie Szkoły Farmaceutycznej (1840-1857) podlegającej Głównemu Inspektorowi Służby Zdrowia.

3) Szkoła mieściła się obok katedry św. Jana, przy ulicy Jezuickiej 63. Por. H. Kowalski, *Siedziba Wydziału Lekarskiego i Instytutu Położniczego Królewskiego Uniwersytetu Warszawskiego*, „Medycyna Nowożytna”, 20, 2014, s. 159-176.

4) J. Bieliński, *Założenie Wydziału Lekarskiego w Warszawie*, „Krytyka Lekarska”, 15, 1903, s. 136.

5) B. Kuźnicka, *Ewolucja nauczania farmacji w Polsce w latach 1783-1930*, Wrocław 1968, s. 65.

6) E.S. Świeżawski, K. Wenda, *Wykształcenie naukowe aptekarzy w Polsce. Przyczynek do dziejów aptekarstwa polskiego*, „Wiadomości Farmaceutyczne”, 13, 1886, s. 112.

7) B. Kuźnicka, *Ewolucja nauczania farmacji w Polsce w latach 1783-1930*, Wrocław 1968, s. 64-69.

Budynek, w którym mieścił się Wydział Akademicko-Lekarski z Gabinetem Farmaceutycznym prof. Józefa Jana Celińskiego (ul. Jezuicka 63)

Obowiązujące ciągle było zarządzenie o obowiązku posiadania stopnia magistra farmacji dla osób zarządzających apteką, ale dopiero ustawa z 1844 roku wprowadzała bezwzględny warunek ukończenia studiów wyższych do zdobycia pełnych kwalifikacji zawodowych. Nadal jednak po ukończeniu uczelni absolwenci musieli składać powtórny egzamin przed organami administracji państwowej, która miała prawo wydawania uprawnień zawodowych.

W 1857 roku Szkoła Farmaceutyczna została włączona do nowo powołanej Cesarsko-Królewskiej Akademii Medyko-Chirurgicznej (1857-1862). Najważniejszą zmianą w czasie działania tej uczelni było rozwiązanie Rady Lekarskiej i podjęcie decyzji w 1861 roku o wyłącznym prawie nadawania stopni lekarskich i farmaceutycznych przez Akademię Medyko-Chirurgiczną.

Po pięciu latach funkcjonowania Akademii reaktywowano w Warszawie Uniwersytet pod nazwą Szkoły Głównej Warszawskiej (1862-1869), gdzie utworzono Wydział Lekarski, a przy nim nadal dwuletni Kurs Chemiczno-Farmaceutyczny.

W 1869 roku nastąpiła kolejna zmiana, utworzono rosyjskojęzyczny Cesarski Uniwersytet Warszawski (1869-1915). W strukturze tej Uczelni przy Wydziale Lekarskim powstał Oddział Farmaceutyczny, którego studenci nie mieli praw akademickich, byli jedynie wolnymi słuchaczami.

Prawdziwe zmiany dla środowiska farmaceutycznego nastąpiły dopiero w 1915 roku, w chwili powołania Uniwersytetu Warszawskiego (1915-1939). Początkowo w strukturze Uniwersytetu były trzy wydziały: Prawa i Nauk Państwowych, Filozoficzny oraz Matematyczno-Przyrodniczy z Oddziałem Przygotowawczo-Lekarskim, przekształconym po roku w Wydział Lekarski. Od 1915 roku prowadzono tam trzyletnie kursy farmaceutyczne. Ich status zmienił się w 1917 roku, kiedy to powołano Studium Farmaceutyczne i po raz pierwszy wymogiem dla adeptów farmacji był zdany egzamin maturalny. Przy braku własnego zaplecza naukowego większość zajęć dydaktycznych odbywała się w zakładach Wydziału Lekarskiego. Dopiero w 1919 roku zatrudniono trzech wykładowców w Studium Farmaceutycznym: Bronisława Koskowskiego, Mariana Kowalskiego oraz Zygmunta Leyko.

Posiadanie własnej kadry umożliwiło powołanie w 1920 roku Oddziału Farmaceutycznego przy Wydziale Lekarskim z Dyrektorem prof. Władysławem Mazurkiewiczem. Zajęcia dydaktyczne rozpoczęły się 10 stycznia 1921 roku.

Następował powolny, ale systematyczny rozwój kolejnych katedr i zakładów, a prawdziwy przełom nastąpił w 1926 roku, kiedy to powstał pierwszy w Polsce Wydział Farmaceutyczny Uniwersytetu Warszawskiego, powołany rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 29 stycznia 1926 roku. W następnym miesiącu, 4 lutego, odbyło się posiedzenie Rady⁸ nowo utworzonego Wydziału, na którym Dziekanem na rok akademicki 1925/1926 wybrano prof. Władysława Mazurkiewicza, Prodziekanem – prof. Bronisława Koskowskiego, a delegatem do Senatu Akademickiego – prof. Jana Zaleskiego. Uroczyste otwarcie Wydziału nastąpiło 6 czerwca tego samego roku.

Warszawski Wydział Farmaceutyczny był pierwszym, ale i jedynym, aż do 1945 roku samodzielnym ośrodkiem akademickiego kształcenia farmaceutów o randze, prawach i przywilejach równych innym wydziałom uniwersyteckim. Powolny, ale systematyczny rozwój Wydziału został przerwany we wrześniu 1939 roku. Tajne studia farmaceutyczne, tzw. Kompletu biologiczne dr. M. Koczwały, rozpoczęły swoją działalność jesienią 1940 roku. W następnym roku rozpoczął się już nabór na pierwszy rok. Powstał wówczas tajny Wydział Farmaceutyczny Uniwersytetu Warszawskiego, a po roku został połączony z kompletami farmaceutycznymi Uniwersytetu Ziemi Zachodnich. Wybuch powstania warszawskiego zakończył działalność Wydziału, który od listopada 1944 do czerwca 1945 roku miał swoją siedzibę w Częstochowie. Tymczasem zaraz po wyzwoleniu stolicy reaktywowano

Warszawski Wydział Farmaceutyczny. Wydano wówczas formalne dyplomy magistrów farmacji, którzy w czasie okupacji otrzymali potwierdzenie ukończenia studiów w formie prywatnego listu, podpisanego przez Bronisława Koskowskiego używającego pseudonimu J. Broniewski.

Zapoczątkowana w latach trzydziestych i realizowana po wojnie idea reformy studiów farmaceutycznych miała na celu nie tylko zmiany organizacyjne i podniesienie kwalifikacji zawodowych, ale głównie stworzenie ośrodków badawczych, w których zaistniałaby możliwość kształcenia kadry naukowej⁹. Od 1 stycznia 1950 roku wydziały lekarskie i farmaceutyczne uniwersytetów zostały wyodrębnione i utworzyły niezależne akademie medyczne. W roku akademickim 1957/1958 wprowadzono pięcioletni program studiów zakończony pracą magisterską i po raz pierwszy studenci mogli wybrać na ostatnim roku kierunek kształcenia.

Prof. Zofia Jerzmanowska, podsumowując główne osiągnięcia polskiej farmacji naukowej do 1978 roku, podkreśliła, w jak trudnych warunkach lokalowych i przy braku nowoczesnej aparatury prowadzone były prace naukowe na uczelniach. W tych czasach system nauczania farmacji w Polsce nie był opóźniony w stosunku do innych krajów, nie oznaczało to jednak, że dorównywał im pod względem poziomu nauczania i rozwoju naukowego¹⁰.

Dynamiczny rozwój nauk farmaceutycznych pod koniec XX wieku musiał mieć odzwierciedlenie w kształceniu na wydziałach farmaceutycznych. Podjęto działania mające na celu ujednolicenie nazewnictwa określającego kierunki studiów oraz ich wewnętrzne sprofilowanie. W 2000 roku przemianowano dotychczasowe kierunki na specjalności, a cztery lata później wprowadzono bloki fakultatywne¹¹. Obecnie studia farmaceutyczne muszą sprostać nie tylko wymaganiom dnia dzisiejszego, ale także celom stawianym w opracowanych strategiach rozwoju farmacji do 2030 roku.

8) Utworzenie Wydziału Nauk Farmaceutycznych na UW, „Wiadomości Farmaceutyczne”, 53, 1926, s.130.

9) B. Kuźnicka, Ewolucja nauczania farmacji w Polsce w latach 1783-1930, Wrocław 1968, s. 96-101.

10) Z. Jerzmanowska, Główne osiągnięcia polskiej farmacji w okresie sześćdziesięciolecia 1918-1978, [w:] Dzieje nauk farmaceutycznych w Polsce 1918-1978. Praca zbiorowa pod red.: Zofia Jerzmanowska, Barbara Kuźnicka. Monografie z Dziejów Nauki i Techniki. T. CXXXV. Warszawa 1986, s. 481-502.

11) Dzieje warszawskiego Wydziału Farmaceutycznego 1926-2001, Monografia pod redakcją: Jana Pachecka, Józefa Kowalskiego, Piotra Tomaszewskiego, Warszawa 2001.

Nagrody Naukowe POLITYKI

23 października w siedzibie tygodnika POLITYKA odbyła się uroczystość wręczenia stypendiów dla wybitnych młodych polskich naukowców. Zwycięzcą w kategorii „Nauki o życiu” został dr Marcin Krawczyk z Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby WUM. Warto zauważyć, że spośród czterech tegorocznych finalistów ubiegających się o laur w tej kategorii, dwie osoby związane były z naszym Uniwersytetem: dr Marcin Krawczyk oraz dr Małgorzata Rydzanicz z Zakładu Genetyki Medycznej. Poniżej przedstawiamy sylwetki naukowe naszych dwojga finalistów.

Dr n. med. Małgorzata Rydzanicz jest absolwentką Wydziału Biologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, tytuł magistra biotechnologii uzyskała w 2002 r. W 2011 r. uzyskała stopień naukowy doktora nauk medycznych w zakresie biologii medycznej, nadany przez Radę Naukową Instytutu Genetyki Człowieka Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu. Od października 2013 roku zatrudniona jest w Zakładzie Genetyki Medycznej WUM.

Podczas swojej pracy zawodowej odbyła staże zagraniczne w Department of Nephrology, University Medical Center, Utrecht, Holandia (2011/2012) oraz Washington State University Spokane, Health Research and Education Center Spokane, USA (2006). Czterokrotnie zdobyła granty na badania własne, dwa z nich są w trakcie realizacji, tj. „*Udział genów mitochondrialnych i jądrowych genów kandydatów w kształtowaniu genetycznego podłoża wrażliwości na utratę słuchu w wyniku leczenia antybiotykami aminoglikozydowymi*” (2014-2017) oraz „*Analiza wpływu zróżnicowania genomowego na fenotyp – badania bliźniąt jednojajowych*” (2015-2018). Oprócz tego brała udział w licznych grantach badawczych jako wykonawca bądź główny wykonawca. Swoje prace naukowe publikowała w takich periodykach, jak: *Clinical Genetics*, *The American Journal of Human Genetics*, *European Journal of Human Genetics*, *Molecular Genetics and Metabolism*, *Molecular Vision*, *Biochemical and Biophysical Research Communications*.

Wiodącym nurtem badań prowadzonych przez dr Rydzanicz jest identyfikacja genetycznego podłoża schorzeń narządów zmysłów (niedosłuch, wysoka krótkowzroczność, stożek rogówki) oraz chorób rzadkich. Jako główne narzędzie badawcze dr Rydzanicz wykorzystuje technologię sekwencjonowania następnej generacji, która zrewolucjonizowała dziedzinę nauk biomedycznych i stała się niezastąpionym elementem nowoczesnych badań genetycznych. Narzędzie to pozwala m.in. na analizę sekwencji wszystkich genów kodujących białka (a nawet całego genomu człowieka) w jednym eksperymencie, co znacząco wpływa na wzrost rozpoznawalności schorzeń genetycznych, przy jednoczesnym skróceniu procesu diagnostycznego i redukcji jego kosztów.

Prowadzone przez dr Rydzanicz kompleksowe analizy genetyczne pozwoliły na wskazanie mutacji w genomie mitochondrialnym predysponujących do upośledzenia słuchu w wyniku terapii antybiotykami aminoglikozydowymi oraz identyfikację nowych wariantów genetycznych znanych genów lub nowych genów warunkujących choroby rzadkie. W niektórych przypadkach dopiero pogłębiona analiza molekularna i genetyczna charakterystyka pacjenta umożliwiła postawienie prawidłowej diagnozy.

Nadrzędnym celem prowadzonych przez dr Rydzanicz prac badawczych jest identyfikacja genów, których uszkodzenie prowadzi do rozwoju choroby. Poznanie tła genetycznego pozwala nie tylko na wskazanie przyczyny choroby, ale umożliwia również określenie sposobu jej dziedziczenia (tym samym identyfikację nosicielstwa i oszacowanie ryzyka wystąpienia choroby w rodzinie), monitorowanie jej przebiegu, dobór indywidualnej terapii oraz przewidywanie odpowiedzi na zastosowane leczenie (medycyna spersonalizowana). Prowadzone przez dr Rydzanicz badania mają więc nie tylko charakter czysto poznawczy, ale znaczny potencjał aplikacyjny.

Łączna liczba publikacji: 68

Publikacje w czasopiśmie z listy filadelfijskiej: 48

Suma punktów Impact Factor (IF): 125,684

Suma punktów MNiSW: 1371

Wskaźnik cytowań (wg Web of Science™): 590

Wskaźnik Hirscha (wg Web of Science™): 15

Dr n. med. Marcin Krawczyk

Wykształcenie:

- 2001-2007: Uniwersytet Medyczny w Lublinie, studia na kierunku lekarskim
- 2002-2003: 12-miesięczny pobyt na Uniwersytecie Medycznym w Bari, Włochy, w ramach programu Erasmus
- 11.2008: Lekarski Egzamin Państwowy
- 06.2012: doktorat, Saarlandzki Uniwersytet Medyczny, Homburg, Niemcy „*Non-invasive elastography-based study in patients with chronic liver diseases identifies variant adiponutrin as common fibrosis risk factor*” (opublikowane w: Krawczyk/Lammert, J Hepatol. 2011;55:299-306)
- 05.2016: specjalizacja z chorób wewnętrznych

Doświadczenie naukowe:

- 12.2009 – 02.2010: pobyt w ramach programu DFG/Conicyt jako *visiting researcher* na Akademii Medycznej w Santiago de Chile (Chile) w celu przeprowadzenia badań nad rolą steroli jako markerów kamicy żółciowej. Wyniki opublikowane w: Krawczyk/Miquel, Hepatology 2012;55:1507-17
- 09.2011 – 09.2012: stypendysta Saarlandzkiego Uniwersytetu Medycznego (Gerkorotationsstelle). Temat: „*Rola mutacji ABCG5/8 p.D19H w patogenezie kamicy żółciowej*”

Pełnione funkcje:

- Od 01.2009: asystent w Klinice Gastroenterologii i Hepatologii Saarlandzkiego Uniwersytetu Medycznego w Homburgu
- Od 01.2014: wykładowca „*MD/PhD Program*” Saarlandzkiego Uniwersytetu Medycznego

- Od 01.2015: członek 5-osobowego Zarządu Niemieckiego Towarzystwa Wątrobowego (*German Association for the Study of the Liver – GASL*; wybrany na lata 2015-2017)
- Od 05.2015: Kierownik Laboratorium Chorób Metabolicznych Wątroby, Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby WUM
- Od 01.2016: członek zarządu *NAFLD Clinical Study Group* (NAFLD CSG)
- Recenzent czasopism: EJCI, J Hepatol, PLoSOne, BMC Gastroenterology

Tematy badań naukowych:

- Rola predyspozycji genetycznej w patogenezie włóknienia i stłuszczenia wątroby
- Nieinwazyjne metody oceny postępu chorób wątroby
- Czynniki ryzyka wystąpienia raka dróg żółciowych
- *Next generation sequencing* jako nowa metoda oceny ryzyka wystąpienia cholestazy
- Rola predyspozycji genetycznej w patogenezie kamicy żółciowej

Dorobek naukowy:

- Autor ponad 400 doniesień naukowych na zjazdach krajowych i zagranicznych
 - Autor 3 rozdziałów książek
 - Wybrane publikacje (aktualny Impact Factor = 206; aktualny h-index = 13):
1. Variant adiponutrin (PNPLA3) represents a common fibrosis risk gene: non-invasive elastography-based study in chronic liver disease. Krawczyk M, Grünhage F, Zimmer V, Lammert F. J Hepatol. 2011;55:299-306
 2. Phytosterol and cholesterol precursor levels indicate increased cholesterol excretion and biosynthesis in gallstone patients. Krawczyk M, Lütjohann D, Schirin-Sokhan R, Villarroel L, Nervi F, Pimentel F, Lammert F, Miquel JF. Hepatology. 2012;55:1507-1517
 3. Variant adiponutrin confers genetic protection against cholestatic itch. Krawczyk M, Milkiewicz M, Marschall HU, Bartz C, Grünhage F, Wunsch E, Milkiewicz P, Lammert F. Sci Rep. 2014;4:6374
 4. The common PNPLA3 variant p.I148M is associated with liver fat contents as quantified by controlled attenuation parameter (CAP). Arslanow A, Stokes CS, Weber SN, Grünhage F, Lammert F, Krawczyk M. Liver Int. 2016;36:418-426
 5. PNPLA3 p.148M variant is associated with greater reduction of liver fat content after bariatric surgery. Krawczyk M, Jiménez-Agüero R, Alustiza JM, Emparanza JI, Perugorria MJ, Bujanda L, Lammert F, Banales JM. Surg Obes Relat Dis. in press

„Diamentowy Grant” dla studentów WUM

V edycja konkursu w ramach programu „Diamentowy Grant” za nami. W rozstrzygniętym 23 września konkursie wyłoniono 83 osoby, które zdobyły fundusze na realizację własnych projektów naukowych. Wśród tegorocznych laureatów „Diamentowego Grantu” znalazło się dwoje studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego – Karol Deutsch oraz Sonia Borodzicz. W wywiadach, których oboje zgodzili się udzielić magazynowi „MDW”, opowiadają m.in. o początkach własnej pracy badawczej oraz swoich zainteresowaniach naukowych.

KAROL DEUTSCH Student VI roku I Wydziału Lekarskiego

Jakie znaczenie ma dla Pana otrzymanie „Diamentowego Grantu”?

Uzyskanie finansowania projektu badawczego w ramach programu „Diamentowy Grant” jest dla mnie swego rodzaju ukoronowaniem pięciu lat pracy naukowej, przystawką wisienką na torcie. Na pewno daje mi dużo energii do dalszych poszukiwań badawczych. A kto wie, może stanowi również wstęp do mojej pracy doktorskiej.

Zacznijmy zatem od początku. Dlaczego zdecydował się Pan na studia medyczne?

Zawsze lubiłem chemię, biologię, także współpracę z ludźmi, a co ważniejsze – fascynował mnie etos niesienia pomocy. Dopiero połączenie tych czynników skłoniło mnie do podjęcia studiów w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym.

A gdy był już Pan na studiach, jakie okoliczności przekonały Pana do zajęcia się pracą badawczą?

Na pierwszym roku studiów rozpocząłem współpracę z Profesorem Sebastianem Stecem. To on początkowo zaraził mnie pasją do elektrokardiografii, następnie zainteresował prowadzeniem badań naukowych. To dzięki Panu Profesorowi udało mi się osiągnąć tak wiele.

Co fascynuje Pana w prowadzeniu badań naukowych?

Asystując przy zabiegach ablacji, czy też spędzając czas jako asystent na dyżurach, na oddziale kardiologii, bardzo często spotykam się z zagadnieniami, których nie rozumiem lub nie znam. Część z tych zagadnień jest potem rozwiązywana szybko prasówką lub rozmową ze starszym kolegą. Niestety na pozostałe wątpliwości często nie znajduję jednoznacznej odpowiedzi. To właśnie poszukiwania odpowiedzi na te zagadnienia są najbardziej fascynujące.

Zdarza się jednak, że prowadząc projekt badawczy i pisząc abstrakt na kongres lub przygotowując publikację podsumowującą badanie, stwierdzamy, że uzyskane przez nas rezultaty nie zawsze są zgodne z wynikami zawartymi w innych pracach. Bywa, że samo uzyskanie wyników już jest sukcesem. Wtedy konieczne są refleksja i zastanowienie się nad powodami i czynnikami, które mogły zaburzyć, zmienić wynik w naszym badaniu. To wymaga czasem ogromnego wysiłku, jednak znalezienie tego małego szczegółu staje się ogromną nagrodą i wielką satysfakcją wieńczącą niekiedy wielomiesięczne zmagania.

Jakimi zagadnieniami zajmował się Pan w dotychczasowych pracach naukowych?

Podejmowałem tematykę szeroko pojętej elektrokardiografii i elektrofizjologii. W elektrofizjologii zajmuję się jak do tej pory pracami poświęconymi zabiegom ablacji bez użycia rentgena, czy to w arytmii nadkomorowych niebędących migotaniem przedsionków (np. częstoskurczach węzłowych, trzepotaniach przedsionków czy drogach dodatkowych) oraz w idiopatycznej arytmii komorowej. Z kolei prace z zakresu elektrokardiografii dotyczyły różnicowania częstoskurczów nadkomorowych w populacji dzieci, czyli obszaru wciąż bardzo słabo poznanego, którym na świecie zajmuje się nieliczne grono osób.

Jakiej tematyki dotyczy projekt nagrodzony „Diamentowym Grantem”?

Tytuł projektu brzmi „Analiza genetycznego substratu dla rodzinie występującego częstoskurczu węzłowego w regionie Podkarpacia”. Pierwszy etap badania będzie polegał na prowadzeniu rejestru chorych i ich rodzin dotkniętych rodzinie występującym częstoskurczem węzłowym. Pozwoli to uzyskać odpowiedź na pytanie, z jak dużym problemem mamy do czynienia w rejonie Podkarpacia, czyli tam, gdzie do tej pory opisywano to zjawisko na obszarze Polski. Podczas drugiego etapu będę poszukiwać genu lub grupy genów odpowiedzialnych za zjawisko rodzinie występującego częstoskurczu węzłowego. Mam nadzieję, że uda się dokonać takiego odkrycia, ponieważ może ono przyczynić się do lepszego poznania zjawiska częstoskurczu, a w przyszłości pozwoli wyselekcjonować grupę chorych, u których arytmia ta może wystąpić.

Czy oprócz studiowania i prowadzenia badań ma Pan czas na hobby?

Uwielbiam biegać i staram się to robić jak najczęściej. Jestem też zapalonym modelarzem. Staram się systematycznie powiększać swoją kolekcję sklejonych i pomalowanych modeli. Interesuję się także lotnictwem i astronautyką.

Rozmawiał Cezary Ksel

SONIA BORODZICZ Studentka VI roku II Wydziału Lekarskiego

fot. Dagnara Pelc

Dlaczego zdecydowała się Pani na podjęcie studiów na kierunku lekarskim?

Był to wynik wszystkich moich dotychczasowych zainteresowań i doświadczeń. W szkole miałam szczęście trafić na nauczycieli, którzy uczestniczyli w rozwijaniu moich zainteresowań, pomagając mi m.in. w przygotowaniach do konkursów biologicznych. W trakcie nauki zorientowałam się, że najbardziej interesują mnie zagadnienia związane z fizjologią człowieka oraz stanami patologicznymi toczącymi się w organizmie ludzkim. W liceum zdałam sobie sprawę, że zawód lekarza jest wyjątkowy ze względu na to, że umożliwi mi w przyszłości wykorzystanie swojej wiedzy i doświadczenia w celu niesienia pomocy innym ludziom.

Jakie były początki Pani pracy badawczej?

Na II roku studiów zainteresowałam się fizjologią układu krążenia i wstąpiłam do dwóch Studenckich Kół Naukowych działających na I WL: przy Zakładzie Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej oraz przy I Katedrze i Klinice Kardiologii. Nawiązałam wówczas współpracę z dr hab. Agnieszką Cudnoch-Jędrzejewską, obecnym Kierownikiem Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej oraz z dr. Piotrem Łodzińskim z I Katedry i Kliniki Kardiologii. Oboje umożliwili mi włączenie się do aktualnie prowadzonych przez nich projektów naukowych. W obu tych zespołach zdobyłam doświadczenie w pracy badawczej. Moje pierwsze doniesienia konferencyjne i publikacje są efektem tej pracy.

Co fascynuje Panią w prowadzeniu badań naukowych?

Przede wszystkim możliwość rozwoju dotychczasowej wiedzy dotyczącej zjawisk patofizjologicznych, które leżą u podłoża rozwoju chorób, oraz wynikające z tego potencjalne możliwości opracowania nowych strategii diagnostycznych i terapeutycznych. Projektowanie i planowanie badania naukowego jest dla mnie formą sztuki, wymagającą kreatywnego i interdyscyplinarnego spojrzenia na dane zagadnienie.

Jakiej tematyki dotyczą Pani prace naukowe?

Już od II roku studiów zajmuję się kardiologią eksperymentalną oraz elektrofizjologią kliniczną. W Zakładzie Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej uczestniczyłam w projektach prowadzonych w modelu zwierzęcym pozawałowej niewydolności serca, dotyczącym ośrodkowej roli układu adrenergicznego i wazopresynergicznego w regulacji czynności układu sercowo-naczyniowego. Obecnie biorę udział w projekcie, w którym badam wewnątrzkomórkowe szlaki obiegu jonów wapnia w zawale mięśnia sercowego i pozawałowej niewydolności serca. Równolegle w I Katedrze i Klinice Kardiologii zajmowałam się badaniami dotyczącymi procedury ablacji u pacjentów z migotaniem przedsionków. W roku akademickim 2015/2016 otrzymałam Minigrant studencki STN, który dotyczy dysfunkcji autonomicznego układu nerwowego u pacjentów z napadowym migotaniem przedsionków. Badanie to jest realizowane w Pracowni Fizjologii i Patologii Układu Krążenia Laboratorium Centrum Badań Przedklinicznych, utworzonej w ramach współpracy Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej oraz I Katedry i Kliniki Kardiologii i WL.

Czy otrzymanie „Diamentowego Grantu” zmieni coś w Pani pracy naukowej?

Otrzymanie „Diamentowego Grantu” jest dla mnie ogromnym wyróżnieniem i nagrodą, gdyż umożliwi mi prowadzenie dużego projektu badawczego, podejmującego niezwykle interesujący temat, jakim są rodzaje śmierci kardiomiocytów w modelu zwierzęcym kardiomiopatii takotsubo. W 2014 roku zespół badawczy z Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej oraz I Katedry i Kliniki Kardiologii, w którym miałam przyjemność pracować, stworzył pierwszy żeński szczurzy model kardiomiopatii takotsubo. Nasze wstępne opublikowane wyniki dotyczące zmian histopatologicznych w sercu w kardiomiopatii takotsubo wskazywały na obecność śmierci kardiomiocytów oraz towarzyszącej jej reakcji zapalnej. Nie wyjaśniono dotąd rodzaju śmierci kardiomiocytów w kardiomiopatii takotsubo, jej wpływu na przebieg choroby oraz roli żeńskich hormonów płciowych w tych procesach, dlatego zdecydowałam się podjąć ten temat w swojej pracy badawczej.

Co jeszcze Panią pasjonuje, oprócz medycyny i nauki?

Moje zainteresowania pozamedyczne związane są przede wszystkim z muzyką. Ukończyłam Państwową Szkołę Muzyczną II stopnia w klasie fortepianu i uzyskałam tytuł zawodowy: muzyk ze specjalnością instrumentalista w zakresie gry na fortepianie. Aktualnie swoją pasję do muzyki rozwijam, śpiewając w Chórze Centrum Myśli Jana Pawła II. Staram się również na bieżąco uczestniczyć w najważniejszych wydarzeniach kulturalnych w Warszawie związanych z muzyką i sztuką. Ponadto interesuję się psychologią, filozofią i historią literatury. W wolnym czasie jeżdżę konno.

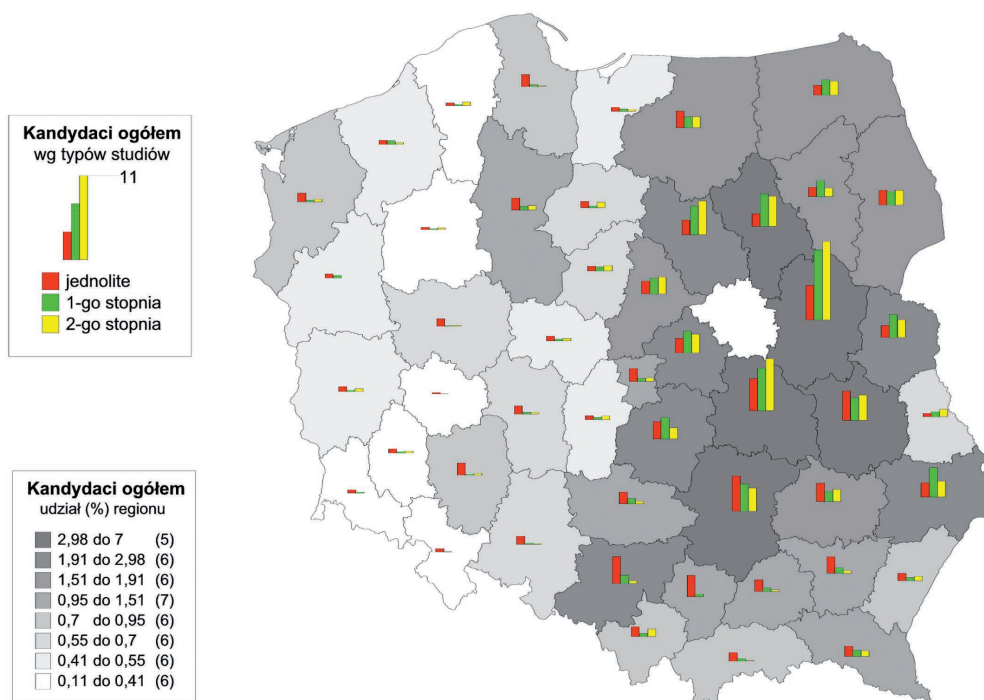
Rozmawiał Cezary Ksel

Ocena wyników rekrutacji w 2016 roku (część 2)

dr Henryk Rebandel – Sekretarz Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej

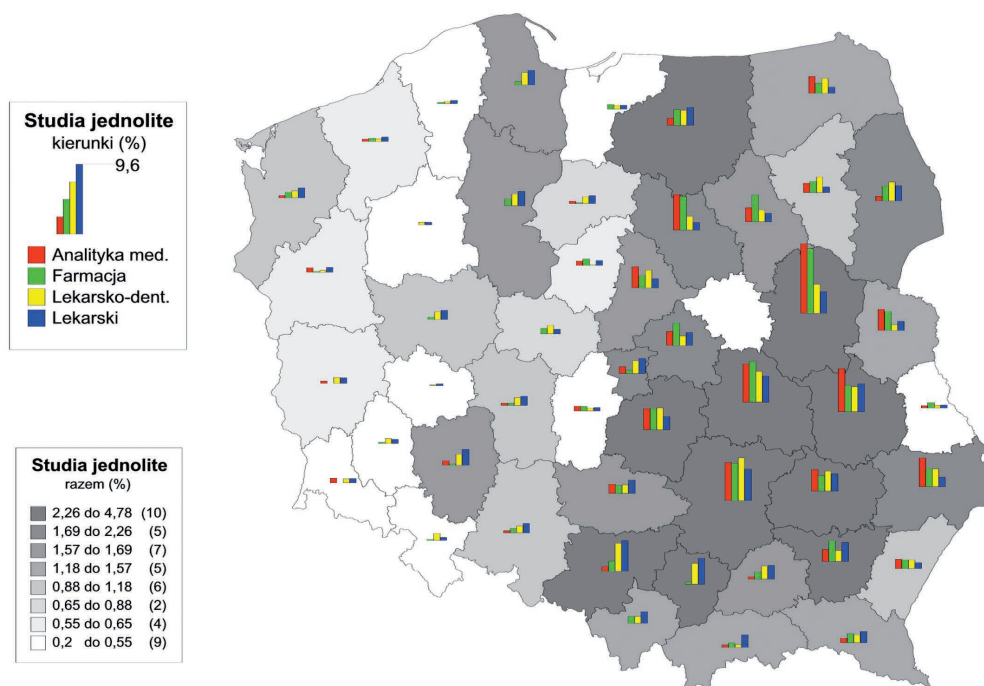
I. Kandydaci na studia stacjonarne w języku polskim

Studia w WUM są w różnym stopniu atrakcyjne w zależności od wybieranego kierunku i regionu zamieszkania, co dla tegorocznej rekrutacji pokazują zamieszczone poniżej dwie ryciny, na których przedstawiono schematycznie Polskę z podziałem na regiony. Wyróżnionymi regionami są były województwa (wg podziału administracyjnego sprzed 1988 r.), ponieważ były mniejsze niż obecnie i przez to liczniejsze (49). Uznano, że dzięki temu można dokładniej pokazać różnice pomiędzy regionami niż na podstawie dzisiejszych, znacznie większych województw, których jest 16. Dla przykładu, obecne województwo mazowieckie z niewielką tylko różnicą obejmuje, pokazane tu jako odrębne, następujące regiony: warszawski, płocki, ciechanowski, ostrołęcki, siedlecki, radomski i skierniewicki. Różne odcienie szarości regionów na rycinach odpowiadają różnym zakresom udziału procentowego ich mieszkańców w ogólnej liczbie aplikacji złożonych na wyróżnione typy studiów (Ryc. 1) oraz aplikacji złożonych łącznie na kierunki studiów jednolitych (Ryc. 2). Wykresy słupkowe pokazują udziały procentowe aplikacji złożonych przez mieszkańców regionów na studia wyróżnionych typów (Ryc. 1) oraz na poszczególne kierunki studiów jednolitych (Ryc. 2). We wszystkich przypadkach podstawą do obliczania udziałów procentowych były liczebności aplikacji wykazane w odpowiednich tabelach, w pierwszej części opracowania. Udziały procentowe kandydatów z pominiętego na obu rycinach regionu warszawskiego pokazano w tabelkach poniżej tych rycin, ponieważ ich udziały znacznie przewyższały udziały pozostałych grup, przez co obniżyłyby czytelność różnic między tymi regionami.

Typy studiów:	Jednolite	1-go stopnia	2-go stopnia	Ogółem
Region warszawski (udział %)	25,57	35,93	38,15	31,13

Ryc. 1. Kandydaci na studia stacjonarne: jednolite, 1-go stopnia i 2-go stopnia, wg regionów zamieszkania

Kierunki studiów jednolitych:	Analityka medyczna	Farmacja	Lekarsko-dentystyczny	Lekarski	Kierunki razem
Region warszawski (udział %)	31,48	27,05	23,29	24,73	25,31

Ryc. 2. Kandydaci na kierunki studiów stacjonarnych jednolitych wg regionów zamieszkania

Podobnie jak w latach poprzednich, podstawowy region tegorocznej rekrutacji na wszystkie typy studiów stacjonarnych w WUM obejmował głównie wschodnią połowę Polski, a w tym szczególnie obecne województwo mazowieckie, chociaż wśród kandydatów byli także mieszkańcy wszystkich pozostałych regionów kraju. Wykresy słupkowe pozwalają oceniać różnice atrakcyjności poszczególnych typów i kierunków studiów między wyróżnionymi regionami oraz w regionach. Mieszkańcy województwa mazowieckiego stanowili łącznie ok. 42% ogółu kandydatów na studia jednolite, ok. 63% ogółu kandydatów na studia 1-go stopnia oraz ok. 68% kandydatów na studia 2-go stopnia. W przypadku studiów jednolitych mieszkańcy województwa mazowieckiego stanowili ok. 58% kandydatów na analitykę medyczną, ok. 45% kandydatów na farmację, ok. 39% kandydatów na kierunek lekarsko-dentystyczny i ok. 37% kandydatów na kierunek lekarski.

Wśród kandydatów na studia wszystkich typów zdecydowanie przeważały kobiety, których udział wynosił: 70% na studia jednolite, 89% na studia 1-go stopnia i 84% na studia 2-go stopnia. Na poszczególnych kierunkach studiów jednolitych udział kobiet wśród kandydatów wynosił: na analitykę medyczną 88%, na farmację 80%, na kierunek lekarsko-dentystyczny 78% i na kierunek lekarski 67%.

W przypadku studiów jednolitych i studiów 1-go stopnia rekrutacja prawie wszystkich kandydatów odbywa się na podstawie wyników egzaminów maturalnych z przedmiotów stanowiących kryteria kwalifikacyjne, a do egzaminów wstępnych w WUM w tegorocznej rekrutacji przystąpiło tylko kilkadziesiąt osób. Dane gromadzone w informatycznej bazie kandydatów pozwalają określić liczebności grup wyróżnianych ze względu na rodzaj matury oraz odstęp czasu pomiędzy jej uzyskaniem a przystąpieniem do rekrutacji na studia w danym roku. Zestawienie powyższych danych w przypadku kandydatów na kierunki stacjonarnych studiów jednolitych i zbiorczo dla studiów 1-go stopnia pokazuje tabela (Tab. V).

Tab. V. Rodzaje matur oraz rok uzyskania polskiej „nowej matury” u kandydatów na studia stacjonarne jednolite i 1-go stopnia w 2016 roku

Rodzaj matury	Kierunki studiów jednolitych				Studia 1-go stopnia (łącznie)
	Analityka medyczna	Farmacja	Lekarsko- -dentystyczny	Lekarski	
„stara matura” (do 2004 r.)		1	5	18	14
matura IB		2	13	102	10
matura EB				5	
matura zagraniczna		1	3	12	11
„nowa matura” (od 2005 r.)	292	630	690	2 445	3 652
wydana w roku:					
2016	249	444	402	1 740	2 769
2015	33	135	162	395	571
2014	9	23	51	134	103
2013		14	42	67	74
2012		7	19	43	35
2011		7	7	28	27
2010	1		5	13	42
2009			2	5	16
2008				6	6
2007				6	4
2006				4	2
2005				4	3

Podobnie jak w latach poprzednich, zróżnicowanie rodzajów matur w przypadku studiów jednolitych było największe w grupie kandydatów na kierunek lekarski i najmniejsze u kandydatów na analitykę medyczną. W przypadku matur IB wśród kandydatów były także osoby z maturą uzyskaną poza granicami Polski. Wśród kandydatów na stacjonarne studia 1-go stopnia (wszystkie kierunki łącznie) różnorodność rodzajów matur była podobna jak w przypadku kierunku lekarskiego. Na każdym z wyróżnionych kierunków studiów jednolitych i na wszystkich kierunkach studiów 1-go stopnia najliczniejsza była grupa kandydatów przystępujących do rekrutacji bezpośrednio po uzyskaniu matury.

fot. Sławomir Pułtyn, Gdyńska Szkoła Filmowa

Dr Michał Oleszczyk

Wydział „Artes Liberales”, Uniwersytet Warszawski,
Dyrektor Artystyczny Festiwalu Filmowego w Gdyni

Panie Doktorze, „Medycyna w filmie i teatrze” to druga konferencja, którą Studium Języków Obcych I WL WUM organizuje razem z Wydziałem „Artes Liberales” UW. Jak Pan ocenia znaczenie tego sympozjum?

To świetna inicjatywa ze względu na jej prawdziwie interdyscyplinarny charakter. Medycyna, podobnie jak choroba czy śmierć, jest absolutnie nieodłączną częścią życia i kultury, natomiast nieczęsto myślimy o niej przez pryzmat tekstów kultury. Mam nadzieję, że zarówno ta, jak i kolejne konferencje zmienią myślenie humanistów o medycynie, ale także lekarzy o kulturze. Bo te dwie rzeczy tak naprawdę bardzo silnie się przenikają. Koniec końców obie są przejawem humanizmu – jedna w praktycznym, a druga w bardziej teoretycznym wymiarze.

Jaki zastosowali Państwo klucz przy wyborze prac?

Ja zajmowałem się tylko kwestią merytorycznej oceny prac dotyczących filmu. Nadesłanych propozycji było bardzo dużo. Musieliśmy przede wszystkim ocenić ich potencjał jakościowy, ponieważ mamy nadzieję, że konferencja zakończy się publikacją monografii zawierającej prezentowane prace. Udało się wybrane teksty pogrupować w pewne bloki tematyczne.

Mianowicie?

Takim tematem jest kontrowersyjna nadal eutanazja, ale także medycyna jako widowisko. Jeden z paneli będzie poświęcony zagadnieniu filmu jako terapii.

Jaką wartość konferencja może mieć dla lekarzy?

Chciałbym, żeby dzięki niej lekarze pogłębili świadomość, że leczeniu chorego musi towarzyszyć refleksja nad człowiekiem jako istotą duchową, kulturową, społeczną. Nie da się oddzielić aspektu opieki medycznej od holistycznego spojrzenia na jednostkę ludzką, które ukaże człowieka w całej jego złożoności. Takie spojrzenie pozwala zrozumieć, że dla procesu medycznego integralność osoby ludzkiej jest najwyższym możliwym kryterium. Myślę, że refleksja nad historyczną rolą medycyny w kulturze może sprawić, że lekarze i studenci medycyny otworzą się na wymiar kulturowy i duchowy ich pracy – a ta świadomość z kolei podsyca poczucie sensu wybranego przez nich zawodu.

Wśród prelegentów znajduje się kilka wybitnych osobistości zajmujących się filmoznawstwem i teatrologią.

Rzeczywiście. Przedtem chciałem jednak wspomnieć o osobach, bez których konferencja by się nie odbyła: Rektorze Mirosławie Wielgosiu, profesorze Jerzym Axerze – Dyrektorze Kolegium „Artes Liberales” – oraz profesorze Dariuszu Kosińskim z Instytutu Teatralnego. Do czasu powołania na funkcję Ambasadora Polski w USA duży wkład w organizację konferencji miał profesor Piotr Wilczek, a ogromną pracę wniósł dr Maciej Ganczar.

Wracając do prelegentów, niezmiennie się cieszę, że wśród nich będzie jeden z największych polskich filmoznawców prof. Tadeusz Lubelski. Odwiedzi nas małżeństwo wybitnych profesorów, poznańskich filmoznawców Marka i Małgorzaty Hendrykowskich. Silnie jest reprezentowany Kraków w osobie wspomnianego Tadeusza Lubelskiego, ale też Jadwigi Hučkovéj, jednej z najwybitniejszych polskich badaczek filmów dokumentalnych. Warszawę reprezentować będzie m.in. Anna Osmólska-Mętrak, mająca duże zasługi dla animacji polskiego życia filmowego i kulturalnego. O związkach medycyny i teatru mówić będzie wspomniany już Dariusz Kosiński. Bardzo ciekawie zapowiadają się referaty Emilii Olechnowicz, która przedstawi *Theatrum anatomicum* jako zjawisko kulturowe, oraz praca Ewy Bal o styku między medycyną a magią w XVII-wiecznym Paryżu.

Mówił Pan wcześniej, że jednym z bloków tematycznych będzie zagadnienie filmu jako terapii. Czy Pana zdaniem można tak traktować dzieło filmowe?

Myślę, że film nie może zastąpić terapii, ale jest jedną z jej form niejako mimowolnie. Nie wierzę oczywiście, aby w wyniku jednego seansu ktoś wyszedł uleczony. Natomiast sądzę, że film jest niesłychanie cennym narzędziem pomocniczym w procesie terapeutycznym, a także stymulantem pewnych procesów psychicznych.

Procesów pozytywnych...?

Tak, skoro mówimy o terapii. W moim odczuciu zasadzają się one głównie na dwóch mechanizmach. Z jednej strony: identyfikacji i analogii, tzn. szukania pewnych porównań między swoją sytuacją psychiczną, życiową, a tym, co jest przedstawione w filmie. Z drugiej zaś: poszukiwania empatii. W tym przypadku film może być wehikułem, za pomocą którego wczuwamy się całkiem dostownie w sytuację kogoś zupełnie innego od nas; stymuluje on zatem

zdolności empatyczne. Mechanizmy empatii są jednymi z kluczowych elementów np. psychoterapii, kiedy to terapeuta namawia nas do przejęcia innej roli, np. naszego rodzica czy małżonka.

A czy film może być stymulantem negatywnych procesów?

Może mieć negatywny potencjał. Takie skutki mogą występować zwłaszcza u osobowości psychopatycznych czy w inny sposób defektywnych. Wtedy film może jak najbardziej stymulować procesy związane z agresją, z autoagresją czy z różnymi destrukcyjnymi perwersjami seksualnymi. Myślę jednak, że przeważa pozytywny aspekt oddziaływania filmu.

Jak na przestrzeni ponad stu lat historii kina zmieniał się obraz medycyny, lekarza?

To jest bardzo szeroki temat. I pomijam tutaj zagadnienie filmu jako narzędzia medycznego badania i obserwacji, bo to jest zupełnie inna rzecz. Natomiast w filmach fabularnych wizerunek lekarza oczywiście ewoluował. Na początku historii kina, kiedy film mocno ciążył w stronę melodramatu, lekarz był traktowany w kategoriach melodramatycznych. Takie spojrzenie wyrastało jeszcze z XIX-wiecznego progresywizmu społecznego (w Polsce pozytywizmu), który prezentował lekarza jako nośnik zmiany społecznej. Przykładem może być doktor Judym, przekazujący zacofanej społeczności naukowe sposoby radzenia sobie ze schorzeniami. Kluczowym zjawiskiem był wybuch twórczości dokumentalnej pod koniec lat 60. i 70., kiedy po raz pierwszy zobaczyliśmy prawdziwych lekarzy na ekranie. Filmy Fredericka Wisemana, a nawet „Szpital” Krzysztofa Kieślowskiego zbliżyły nas do autentycznych praktyk medycznych. Ma to swoją kontynuację w telewizyjnych programach dokumentalnych pokazujących pracę lekarzy. Z drugiej strony, w związku z napięciami politycznymi, także z wynaturzeniami takich systemów jak komunizm czy kapitalizm, pojawiło się całe odrębne imaginariusz pokazywania lekarzy jako złych, negatywnych postaci, np. współuczestników globalnego spisku czy zbrodniarzy działających w imię eugeniki. Taka charakterystyka wyrasta z doświadczeń II wojny światowej, przykładem jest film „Chłopcy z Brazylii”, w którym lekarze dążą do sklonowania Hitlera i ponownego rozegrania wojny, tudzież film „Coma”, prezentujący szpital jako maszynę do mordowania ludzi.

Mnie przychodzi do głowy „Pijany Anioł” Kurosawy, przedstawiający lekarza z jednej strony jako uzdrowiciela, a z drugiej – osobę zmagającą się z ludzkimi słabościami, w tym przypadku chorobą alkoholową.

Dokładnie, podobny wątek lekarza zmagającego się z problemami znajdziemy w „Rudobrodym” Kurosawy. Myślę, że lekarz w tej wersji humanistycznej, czyli jako ktoś, kto dźwiga wielką odpowiedzialność, a jednocześnie zмага się sam ze sobą, jest kwintesencją postawy, która była niezwykle charakterystyczna zwłaszcza dla europejskiej kultury powojennej, związanej z filozofią egzystencjalistyczną, np. twórczością Alberta Camus. W jego „Dżumie” lekarz jest figurą dwoistą: jest z jednej strony człowiekiem nauki, a z drugiej osobą stykającą się w ogromem podłości, nędzy, zarazy, nierówności, niesprawiedliwości społecznej. Stara się podołać tej dychotomii, przy okazji zmagając się z własną egzystencją i mimo że targają nim wątpliwości, w imię lekarskiego etosu postępuje tak, a nie inaczej. Z tego dylematu wyrastają też filmy o komediowym charakterze, np. film „MASH” Roberta Altmana, który później stał się bardzo popularnym serialem telewizyjnym, czyli obraz lekarzy, którzy pomimo świadomości absurdu wojny w Korei wykonują swoją misję ratowania ludzi.

Skąd wynika, Pana zdaniem, popularność seriali medycznych czy takich filmów jak „Bogowie”?

Wskazałbym na tradycję pozytywistyczną, jako wciąż dość silnie obecną w tym obszarze polskiej kultury. Lekarze, obok kapłanów, są w Polsce grupą społeczną cieszącą się szacunkiem i zaufaniem. Dodatkowo lekarze, poprzez istotę swojej misji, nadal są postrzegani jako figury wybawicieli. Sam tytuł filmu „Bogowie” już coś nam podpowiada. Z drugiej strony, szczególnie w polskim kontekście, nie da się uniknąć krytyki instytucjonalnej ociężałości służby zdrowia; temat lekarzy wpisany jest więc w kontekst społeczny. „Bogowie” to film o wizjonerskim chirurgu, który musi walczyć z niewydolną biurokratyczną maszyną po to, żeby zbudować swoją klinikę. Podobną tematyką zajmuje się słabo znany film, a moim zdaniem jeden z kluczowych ostatnich 20 lat w światowym kinie, czyli rumuńska „Śmierć Pana Lazarescu”, w którym niewydolna służba zdrowia kraju postkomunistycznego jest żywym reliktem poprzedniego systemu.

Jakie trzy filmy powinien wg Pana obejrzeć każdy lekarz i dlaczego?

Polecam dokument Fredericka Wisemana „Szpital” pokazujący codzienne działania amerykańskiego szpitala miejskiego na przełomie lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych. Drugim jest oryginalny „MASH” z 1970 roku – za dużo osób zna tylko serial, podczas gdy film Altmana to prawdziwe arcydzieło i zarazem przewrotny hołd dla etosu lekarskiego. Jako trzeci proponuję film zrealizowany z perspektywy pacjenta, czyli „Cały ten zgiełk” Boba Fosse’a: musical, w którym przeżywający zawał serca choreograf widzi całą swoją chorobę w kategoriach spektaklu. To moim zdaniem jest najbardziej widowiskowa prezentacja tematu medycznego w kinie kreatywnym.

Rozmawiał Cezary Ksel

Konferencja naukowa „Medycyna w filmie i teatrze”
odbędzie się 17-18 listopada 2016 roku w Centrum Dydaktycznym WUM

Nominacje profesorskie

- 27 września Prezydent RP wręczył akty nominacyjne: prof. Bronisławie Pietrzak z I Katedry i Kliniki Położnictwa i Ginekologii I WL, prof. Elżbiecie Marii Sułkowskiej z Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej I WL, prof. Andrzejowi Tokarzowi – Kierownikowi Zakładu Bromatologii WF i prof. Pawłowi Włodarskiemu z Katedry i Zakładu Histologii i Embriologii Centrum Biostruktury, obecnemu Dziekanowi I WL.
- 26 października akty nominacyjne z rąk Prezydenta RP otrzymali: prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii, Kierownik Katedry i Zakładu Technologii Leków i Biotechnologii Farmaceutycznej WF, prof. Dominika Nowis z Zakładu Medycyny Genomowej I WL, prof. Andrzej Horban – Kierownik Kliniki Chorób Zakaźnych dla Dorosłych II WL, prof. Józef Knap – Kierownik Zakładu Epidemiologii II WL oraz prof. Wojciech Lisik z Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej I WL i prof. Waldemar Patkowski z Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby I WL.

Wybrano nowego Prorektora WUM

- 4 października odbyły się wybory na stanowisko Prorektora ds. Umiejędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju. Tę nową funkcję, utworzoną po raz pierwszy w historii WUM, objął prof. Krzysztof J. Filipiak z I Katedry i Kliniki Kardiologii I WL.

Wybrano Przewodniczących Senackich Komisji

- 14 września, podczas obrad Senatu WUM, wybrano Przewodniczącego Senackiej Komisji Statutowej w kadencji 2016-2020, którym został prof. Włodzimierz Sawicki, Kierownik Katedry i Kliniki Położnictwa, Chorób Kobięcych i Ginekologii Onkologicznej II WL.
- 24 października, w czasie obrad Senatu WUM, powołano Przewodniczących Senackich Komisji, którymi zostali:
 - prof. Joanna Matuszkiewicz-Rowińska, Kierownik Katedry i Kliniki Nefrologii, Dializoterapii i Chorób Wewnętrznych I WL – Komisja ds. Dydaktyki;
 - prof. Hanna Szajewska, Kierownik Kliniki Pediatrii I WL – Komisja ds. Nauki;
 - prof. Małgorzata Kozłowska-Wojciechowska, Kierownik Zakładu Farmacji Klinicznej i Opieki Farmaceutycznej WF – Komisja ds. Rozwoju Kadry;

- prof. Piotr Radziszewski, Kierownik Katedry i Kliniki Urologii Ogólnej, Onkologicznej i Czynnościowej I WL – Komisja ds. Lecznictwa i Współpracy z Regionem;
- prof. Dagmara Mirowska-Guzel, Kierownik Katedry i Zakładu Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej I WL – Komisja ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw;
- prof. Krzysztof Zieniewicz z Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby I WL – Komisja ds. Finansów;
- prof. Magdalena Durlik, Kierownik Kliniki Medycyny Transplantacyjnej, Nefrologii i Chorób Wewnętrznych I WL – Komisja ds. Oceny Profesorów;
- dr hab. Izabela Strużycka, Kierownik Zakładu Stomatologii Zintegrowanej WLD – Uczelniana Komisja ds. Oceny Nauczycieli Akademickich.

Awanse na Kierowników Jednostek Dydaktyczno-Naukowych

- 24 października akty powołania wręczono: prof. Arturowi Kwiatkowskiemu – na stanowisko Dyrektora Instytutu Transplantologii, prof. Krystianowi Jażdżewskiemu – na stanowisko Kierownika Zakładu Medycyny Genomowej I WL, dr. hab. Ireneuszowi Grudzińskiemu – na stanowisko Kierownika Katedry Toksykologii Stosowanej i Kierownika Zakładu Nanotechnologii Farmaceutycznej i Nanotoksykologii WF, prof. Maciejowi Małeckiemu na stanowisko Kierownika Katedry Farmacji Stosowanej WF.

Naukowcy z WUM we władzach towarzystw naukowych

- 26 września Prezesem Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów na kadencję 2016-2020 wybrano prof. Stefana Tyskiego – Kierownika Zakładu Mikrobiologii Farmaceutycznej WF, a na Sekretarza Zarządu Głównego PTM dr Agnieszkę E. Laudy (z tego samego Zakładu).
- 27 września na czele Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego stanęła prof. Agata Szulc – Kierownik Kliniki Psychiatrycznej WNoZ.
- 20 października wybrano nowy Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Nadciśnienia Tętniczego – Prezesem Elektem w kadencji 2016-2018 został prof. Krzysztof J. Filipiak, Prorektor ds. Umiejędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju WUM.

„Złoty Skalpel” dla naszych naukowców

Projekt „Wdrożenie innowacyjnej metody wewnątrzmacicznej operacji płodów z rozpoznaną przepukliną przeponową” autorstwa prof. Mirosława Wielgosia i dr. Przemysława Kosińskiego z I Katedry i Kliniki Położnictwa i Ginekologii WUM uzyskał nagrodę w 8. edycji konkursu „Złoty Skalpel” organizowanego przez „Puls Medycyny”.

Projekt dotyczy wewnątrzmacicznej operacji u płodu z przepukliną przeponową. Polega na fetoskopowej okluzji tchawicy płodu (FETO) i jest wykonywany w celu zwiększenia przeżywalności noworodków z rozpoznaną prenatalnie przepukliną przeponową.

Wewnątrzmaciczne operacje płodów to jedno z największych wyzwań chirurgii prenatalnej. Tego rodzaju zabiegi przeprowadzane są od lat, mają duże znaczenie m.in. w leczeniu wad serca. Leczenie przepukliny przeponowej na etapie prenatalnym dotychczas było jednak w Polsce niemożliwe, dlatego wprowadzenie tego typu zabiegów ma charakter wybitnie innowacyjny. Zdaniem jurorów przeprowadzenie tego typu nowatorskich operacji świadczy o odwadze, oryginalności i wysokich umiejętnościach wyróżnionych.

Uważa się, że wrodzona przepuklina przeponowa jest jedną z najpoważniejszych wrodzonych wad strukturalnych płodu i wiąże się z bardzo wysoką śmiertelnością nowo-

rodków. „Według dostępnych danych naukowych przeżywalność w przepuklinie przeponowej dzięki zastosowaniu operacji FETO wzrasta z 24 do 49 proc. w przypadku wady lewostronnej oraz z 0 do 35 proc. w przypadku prawostronnej przepukliny przeponowej” – mówi prof. Mirosław Wielgoś, kierownik projektu. Operacja FETO jest innowacyjnym i trudnym technicznie zabiegiem, wykonywanym tylko w kilku ośrodkach na świecie. Dotychczas polskie pacjentki, u których płodu rozpoznano przepuklinę przeponową, aby odbyć tę operację, musiały wyjeżdżać za granicę. Dzięki zespołowi I Katedry i Kliniki Położnictwa i Ginekologii WUM te innowacyjne operacje wewnątrzmaciczne są obecnie wykonywane także w Polsce.

(Na podstawie materiału prasowego organizatora)

Nagroda Ministra Zdrowia za najlepszy wynik egzaminu specjalizacyjnego

- 14 października dr Paweł Balsam, adiunkt w I Katedrze i Klinice Kardiologii I WL WUM, otrzymał z rąk Ministra Zdrowia dr. Konstantego Radziwiła nagrodę za złożenie egzaminu specjalizacyjnego z najlepszym wynikiem w 2015 r. Nagrodzono także opiekuna specjalizacji dr. hab. Marcina Grabowskiego.

Oprac. KG

Nagrody „Pulsu Medycyny”

– od lewej: dr Przemysław Kosiński, Bożenna Płatos, prof. Mirosław Wielgoś, prof. Mirosław Ząbek

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

24 września 2016 roku odszedł **dr n. med. Karol Purski** – wieloletni Adiunkt Katedry i Kliniki Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu I Wydziału Lekarskiego, znakomity Nauczyciel Akademicki, Specjalista II stopnia w dziedzinie ortopedii i traumatologii, Autor wielu publikacji naukowych, patentów i projektów badawczych, Wspaniały Człowiek i Lekarz, wrażliwy na ludzkie krzywdy i zawsze gotowy nieść pomoc.

8 października 2016 roku zmarł **dr hab. n. med. Marek Pastuszko** – wieloletni Adiunkt Katedry i Kliniki Neurochirurgii I Wydziału Lekarskiego (1970-2001) oraz Zakładu Pielęgniarstwa Klinicznego Wydziału Nauki o Zdrowiu (2002-2014), Specjalista w dziedzinie chirurgii ogólnej i neurochirurgii, za swoją pracę na rzecz polskiej medycyny odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2013), Złotym Krzyżem Zasługi (2005), Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2011).

9 października 2016 roku po długiej chorobie odszedł uznany Specjalista w dziedzinie otolaryngologii, znakomity Naukowiec, Dydaktyk ceniony przez pokolenia studentów **prof. dr hab. n. med. Grzegorz Janczewski** – Dziekan I Wydziału Lekarskiego w latach 1987-90, Członek Senatu Uczelni w latach 1987-1996, wieloletni Kierownik Katedry i Kliniki Otolaryngologii I Wydziału Lekarskiego, na której czele stał przez 26 lat (1977-2003). Profesor przez 64 lata był aktywnym członkiem naszego uczelnianego środowiska, bowiem był Absolwentem AM w Warszawie z roku 1958. Profesor był Promotorem kilkudziesięciu prac doktorskich i habilitacji oraz Recenzentem blisko 100 prac doktorskich, habilitacyjnych i dorobku do tytułu profesora nauk medycznych. W ukochanej Jednostce mieszczącej się na VII piętrze Bloku B Szpitala przy ul. Banacha z pasją rozwijał polską i światową medycynę. Pan Profesor był Autorem lub Współautorem blisko 400 prac naukowych, Współautorem blisko 50 podręczników i monografii zarówno w dziedzinie medycyny klinicznej, jak i otolaryngologii. W Osobie Pana Profesora nasza Uczelnia traci wspaniałego Nauczyciela akademickiego, Wychowawcę wielu pokoleń medyków i laryngologów, wybitnego Badacza o bogatym dorobku naukowym i sprawnego Organizatora oddanego pracy na rzecz rozwoju *Alma Mater*. Wielka aktywność i zaangażowanie Pana Profesora zostały podkreślone licznymi odznaczeniami, w tym Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej oraz Nagrodami Ministra Zdrowia i JM Rektora za działalność naukową, dydaktyczno-wychowawczą i organizacyjną. Nasza Uczelnia doceniła zaangażowanie Pana Profesora, przyznając Medal za zasługi dla Akademii Medycznej w Warszawie, a rodzimy Wydział wyróżniając Pana Profesora Medalem za zasługi dla I Wydziału Lekarskiego.

Co?

Gdzie?

Kiedy?*

- 4.11. godz. 10.00 – II Ogólnopolska Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa „Bezpieczeństwo Pacjenta w Podmiotach Systemu Ochrony Zdrowia”
Miejsce: Aula A, Centrum Dydaktyczne
- 4-6.11. godz. 19.00 – Konferencja „*International Forum on Tuberculosis in Central and Eastern Europe*”
Miejsce: Aula A+B, Budynek Centrum Nauk Biologiczno-Chemicznych, Uniwersytet Warszawski
- 9.11. godz. 12.00 – Posiedzenie Rady I Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Sala Konferencyjna Samodzielnego Publicznego Dziecięcego Szpitala Klinicznego
- 12.11. godz. 13.00 – Jubileusz 60-lecia istnienia i działalności IFMSA-Poland
Miejsce: Hotel Novotel, Warszawa Centrum
- 15.11. godz. 13.00 – Posiedzenie Rady Wydziału Nauki o Zdrowiu
Miejsce: Sala nr 8, Centrum Biblioteczno-Informacyjne
- 16.11. godz. 12.00 – Posiedzenie Rady II Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Sala im. prof. Antoniego Dobrzańskiego (sala 23), Centrum Biblioteczno-Informacyjne
- 16.11. godz. 12.00 – Posiedzenie Rady Wydziału Lekarsko-Dentystycznego
Miejsce: Sala nr 128, Centrum Biblioteczno-Informacyjne
- 16.11. godz. 18.00 – Konferencja naukowa „*ABC nowotworów trzustki*”
Miejsce: Aula Centrum Konferencyjnego Szpitala Klinicznego MSWiA
- 17-18.11. godz. 11.00 – Konferencja naukowa „*Medycyna w filmie i teatrze*”
Miejsce: Aula A, Centrum Dydaktyczne
- 19.11. godz. 9.00 – Konferencja diabetologiczna „*Z cukrzycą na Ty*”
Miejsce: Białołęcki Ośrodek Kultury
- 20.11. Ogólnopolska akcja promująca zdrowy styl życia i zachowania prozdrowotne „*Zdrowie pod kontrolą*”
Miejsce: Centra handlowe 12 miast Polski (w tym Warszawy)
- 23.11. godz. 12.00 – Posiedzenie Rady I Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Sala Konferencyjna Samodzielnego Publicznego Dziecięcego Szpitala Klinicznego
- 25.11. godz. 14.00 – Uroczysta promocja lekarzy II Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Zamek Królewski
- 28.11. godz. 11.00 – Kolegium Rektorskie
Miejsce: Sala 102, Budynek Rektoratu
- 28.11. godz. 13.00 – Posiedzenie Senatu
Miejsce: Sala Senatu
- 29.11. godz. 13.00 – Otwarcie wystawy „*Ojciec i syn: Witold i Tadeusz Orłowski*”
Miejsce: Muzeum Historii Medycyny, Centrum Biblioteczno-Informacyjne
- 29.11. godz. 13.00 – Posiedzenie Rady Wydziału Nauki o Zdrowiu
Miejsce: Sala nr 8, Centrum Biblioteczno-Informacyjne
- 30.11. godz. 16.00 – Uroczysta promocja lekarzy dentystów, doktorów habilitowanych i doktorów nauk medycznych Wydziału Lekarsko-Dentystycznego
Miejsce: Aula im. prof. Janusza Piekarczyka, Centrum Dydaktyczne